

RAPORT Z WIZYTACJI

(ocena programowa)

Dokonanej w dniach 25-26 października 2012 r. na kierunku „scenografia” prowadzonym w ramach obszaru sztuki na poziomie studiów I i II stopnia o profilu ogólnoakademickim i praktycznym realizowanych w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu przez zespół oceniający Polskiej Komisji Akredytacyjnej w składzie:

przewodniczący: dr Edward Wojtaszek - członek PKA,
członkowie: dr hab. Małgorzata Komorowska-Dobrucka - ekspert PKA,
dr hab. Leszek Mądzik - ekspert PKA
mgr inż. Bożena Wasilewska, PKA – ekspert formalno-prawny,
Maria Golińska – ekspert PKA przedstawicielka PSRP.

Krótką informacją o wizytacji

Ocena jakości kształcenia kierunku „scenografia” przeprowadzona została z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych na rok akademicki 2011/2012. Wizytacja na kierunku studiów „scenografia” odbyła się po raz pierwszy, kierunek ten dotychczas nie był oceniany przez Polską Komisję Akredytacyjną. Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Wizytację członkowie Zespołu poprzedzili zapoznaniem się z Raportem Samooceny i ustaleniem podziału kompetencji w trakcie wizytacji. Raport Zespołu Oceniającego został opracowany na podstawie przedłożonego przez Uczelnię Raportu Samooceny, przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji, rozmów przeprowadzonych z Władzami Uczelni i Wydziału, jego pracownikami i studentami, a także hospitacji zajęć i analizy wylosowanych prac dyplomowych.

Załącznik nr 1 Podstawa prawna wizytacji

Załącznik nr 2 Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego.

1. Koncepcja rozwoju ocenianego kierunku formułowana przez jednostkę*

1). Ocena powiązania założonej koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku z misją Uczelni oraz ze strategią jednostki.

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu kontynuuje misję powstałej w roku 1919 Szkoły Sztuk Zdobniczych, przekształconej następnie w Instytut Sztuk Plastycznych. W 1946 roku powstała Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych. W 1996 PWSSP uzyskała status Akademii Sztuk Pięknych. W 2009 roku, w roku Jubileuszu 90-lecia ASP w Poznaniu,

dokonano zmiany nazwy na Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, potwierdzony Uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej z dn. 29. 04. 2010r.

Zmiany nazwy Uczelni związane były z jej ewolucją strukturalną i programową. Uczelnia określa się jako żywa, otwarta, poszukująca wartości artystycznych i intelektualnych. Deklaruje brak dominacji jednej doktryny artystycznej, projektowej czy estetycznej. Buduje wizerunek miejsca spotkań różnych koncepcji wielu dziedzin sztuki: od dyscyplin klasycznych po najbardziej współczesne.

Kierunek „scenografia” ze specjalnościami projektowanie scenografii i projektowanie ubioru powołany został przez Senat Akademii Sztuk Pięknych uchwałą nr 10/2004/2005 na Wydziale Architektury i Wzornictwa. W wyniku zmian organizacyjnych na tym wydziale, na podstawie Uchwały Nr 80/2010/2011 z dnia 13 czerwca 2011 r. Senatu Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu utworzony został z dniem 1 października 2011 r. Wydział Architektury Wnętrz i Scenografii.

W skład nowo powołanego Wydziału wchodzi trzy katedry: Katedra Architektury Wnętrz, Katedra Scenografii, Katedra Ubioru, funkcjonujące dotychczas w ramach Wydziału Architektury i Wzornictwa oraz Zakład Technik Przekazu Projektowego. Na Wydziale prowadzone są dwa kierunki studiów: „scenografia” i „architektura wnętrz”.

Z informacji przekazanych podczas spotkania z władzami Uczelni i Wydziału wynikało, iż Senat Uczelni, zgodnie z § 34 ust. 2a Statutu, na najbliższym posiedzeniu w dniu 9 listopada b.r. podejmie stosowną uchwałę w sprawie przyjęcia misji i strategii rozwoju Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, w brzmieniu przedstawionym w projekcie przygotowanym przez Jego Magnificencję Rektora. W trakcie przygotowywania niniejszego raportu oceny zespół dowiedział się, że Senat UAP w tym dniu przyjął Uchwałę nr 23/2012/2013 w sprawie misji i strategii rozwoju Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.

W dokumencie tym, odwołując się do historii i tradycji Uczelni, Senat określa Misję Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu jako propagowanie działań i wydarzeń artystycznych o zasięgu lokalnym, ale również krajowym i międzynarodowym, inspirowanie działań służących wymianie myśli, poglądów oraz poznawaniu nurtów i postaw artystycznych, promowanie dokonań i sukcesów zarówno studentów jak i kadry naukowo-dydaktycznej. Misja ta zakłada również żywe reagowanie na potrzeby społeczne oraz zapotrzebowanie na rynku pracy.

Jako ośrodek naukowy Uczelnia chce wspierać badania naukowe i prace rozwojowe, rozpowszechnianie wyników tych badań i prac w formie publikacji, Misją Uniwersytetu jest ponadto stworzenie sprzyjających warunków rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej, uzyskiwania kolejnych stopni i tytułów naukowych w obszarze sztuki jak również w obszarze nauk humanistycznych.

W tym samym dokumencie Senat szczegółowo przedstawia strategię rozwoju Uczelni jako ośrodka dydaktycznego, instytucji kultury i ośrodka naukowego. Kładzie ona nacisk na system zapewnienia jakości kształcenia, analizę efektów kształcenia, doskonalenie programów, upublicznianie informacji na temat procesu kształcenia, ale też podejmowanie szeroko zakrojonych działań inwestycyjnych poprawiających poziom i jakość kształcenia, inwestowanie w nowe technologie wspierające prace badawcze, artystyczne i projektowe.

Mowa jest również o zacieśnianiu współpracy z instytucjami i przedsiębiorstwami oraz sektorem gospodarczym w celu optymalnego przygotowania studentów do potrzeb rynku pracy, organizowaniu wydarzeń artystycznych i aktywnym udziale w życiu kulturalnym regionu, rozwoju idei *Uczenia się przez całe życie*, rozwoju Uniwersytetu III wieku oraz wdrażaniu nowych form edukacji, takich jak kształcenia na odległość (*e-learning*).

Strategia Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii opracowana została w październiku 2012 i wpisuje się w strategię Uczelni.

Jednostka orientuje się na tworzenie nowych specjalności i kierunków poszerzających ofertę studiowania zgodnie ze współcześnie zmieniającą się rzeczywistością. Stawia na wysoko wykwalifikowaną kadre, legitymującą się poważnymi osiągnięciami naukowymi i artystycznymi. Za cel podstawowy uważa uzyskiwanie jak najwyższego poziomu kształcenia.

W tym celu rozważa m.in. wydłużenie studiów I stopnia z 3 do 4 lat, utworzenie w przyszłości studiów III stopnia, poszerzenie oferty programowej i utworzenie specjalistycznych pracowni i laboratoriów, położenie nacisku na promocję kształcenia i dorobku studentów i pedagogów oraz uczestnictwo studentów w wystawach lokalnych, ogólnopolskich i międzynarodowych.

Władze wydziału pragną doprowadzić do zdolności przeprowadzania przewodów doktorskich i habilitacyjnych, umożliwić szybki awans naukowy młodej kadry na wysokim poziomie, pozyskiwać środki finansowe na programy naukowo badawcze, przebudować strukturę wydziału, kontynuować i rozwijać współpracę z instytucjami, które umożliwiają studentom zdobycie korzystnych doświadczeń zawodowych.

Od początku istnienia kierunku studia prowadzone są w systemie dwustopniowym: trzyletnie studia wyższe zawodowe licencjackie i dwuletnie, uzupełniające studia magisterskie jako studia dzienne w dwóch specjalnościach: projektowanie scenografii i projektowanie ubioru oraz studia niestacjonarne, płatne w takich samych specjalnościach, również na dwóch stopniach.

Koncepcja kształcenia zakłada działania o charakterze interdyscyplinarnym oraz otwarcie na nowe specjalności wynikające ze współczesnych zmieniających się sposobów pojmowania „sceny” i „aktora”.

Specjalności (scenografia i projektowanie ubioru) prowadzić mają do projektowania przestrzeni dla teatru, telewizji ale też wystaw, widowiska, festynów czy parad oraz ubioru /kostiumu/, obuwia, nakrycia głowy i rekwizytu, które – jak piszą autorzy Raportu Samooceny – „identyfikują się z określoną rolą, ideą, grupą społeczną lub zawodową.”

Kierunek oferuje studia łączące wiedzę teoretyczną i praktyczną. Ma w założeniu przygotowywać absolwentów o wysokich kwalifikacjach zawodowych z zakresu projektowania, prezentacji i interpretacji plastycznej, gotowych do samodzielnej realizacji dzieła. Kształcenie polega na przygotowaniu studentów do twórczej, samodzielnej pracy przy wykorzystaniu ich wrażliwości i kreatywności.

Indywidualne cechy osobowości studenta rozwijane mają być poprzez osobiste oddziaływanie i przekazywanie doświadczeń pedagoga, artysty – praktyka, dzięki bliskiemu kontaktowi pedagog-student i małej liczebności grup.

Kierunek scenografia, biorąc pod uwagę jego elitarny charakter, pozwala na organizowanie wykładów, warsztatów, prezentacji projektów i realizacji przez wybitnych twórców teatralnych i projektantów odzieży, szuka nowych możliwości w kontaktach w ramach programów naukowych i artystycznych organizowanych przez teatry, muzea, ośrodki kultury w kraju i za granicą.

Władze wydziału zapowiadają ponadto tworzenie i rozwijanie nowych specjalności.

Koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku wpisuje się w założenia misji Uczelni, jest również zgodna z przedstawioną strategią.

Ocena stopnia różnorodności i innowacyjności oferty kształcenia oraz możliwości jej elastycznego kształtowania.

Należy podkreślić wysoki stopień różnorodności i innowacyjności oferty kształcenia. Wynika to z szerokiego spektrum zagadnień będącego w obszarze zainteresowania kadry dydaktycznej, z licznych kontaktów i współpracy z wieloma instytucjami kultury i firmami

zewnętrznymi oraz z bardzo indywidualnego wybierania ścieżki programowej przez poszczególnych studentów. Daje to możliwość jej elastycznego kształtowania i zindywidualizowania oferty, co dobrze służy rozwojowi ocenianego kierunku.

Nauczanie oparte jest w decydującej mierze na relacji mistrz – uczeń, w której kształcenie ukierunkowane jest na osobowościowy i artystyczny rozwój pojedynczego studenta. Małe grupy dydaktyczne pozwalają na realizowanie bardzo indywidualnego modelu pracy ze studentem oraz ciągłą kontrolę procesu dydaktycznego i weryfikowanie czynionych postępów.

2). Ocena udziału zewnętrznych i wewnętrznych interesariuszy w procesie ustalania koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku, poziomie i profilu studiów, w tym określenia celów i efektów kształcenia, oraz w procesie jej dostosowywania do zmieniających się potrzeb zewnętrznych i uwarunkowań wewnętrznych.

W proces ustalania koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku studiów włączani są zarówno interesariusze wewnętrzni (dziekan, prodziekani, kierownicy katedr, przedstawiciele studentów, Wydziałowy Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, Rada Programowa Kierunku) oraz interesariusze zewnętrzni (przedstawiciele różnych instytucji, stowarzyszeń, firm i uczelni, z którymi współpracuje Wydział).

Wizytowany kierunek nawiązał i rozwija współpracę z szeregiem firm zewnętrznych i instytucji kultury, takimi jak Teatr Wielki w Poznaniu, Festiwal Teatralny „Malta” w Poznaniu, Teatr Animacji w Poznaniu, Teatr im. H. Modrzejewskiej w Legnicy, Białostocki Teatr Lalek, Akademia Muzyczna w Poznaniu, Teatr Nowy w Poznaniu, Centrum Kultury „Zamek” w Poznaniu, Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu, Teatr „Atofri” w Poznaniu, Festiwal Kultury Studenckiej „Fama” w Świnoujściu, Scena Teatralna Próby CK Zamek.

Tego typu kontakty i współpraca wspomagają i poszerzają koncepcję kształcenia scenografów, pozwalają na sprawdzanie w praktyce studenckich założeń projektowych. Doświadczenia nabyte w tych instytucjach pozwalają na zapoznanie się studentów z realiami sceny, tym samym wzbogacają proces nauczania.

Analizując współpracę z firmami zewnętrznymi i instytucjami kultury zwraca uwagę bogata lista wspomnianych instytucji.

Ocena końcowa 1 kryterium ogólnego³ – w pełni.

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

- 1) Przedstawiona Zespołowi Oceniającemu koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku jest zgodna z misją Uczelni oraz ze strategią jednostki. Utworzenie kierunku „scenografia” w znacznym stopniu poszerza i tak już bogatą ofertę edukacyjną wizytowanej Uczelni. Kierunek „scenografia” uruchomiony został początkowo na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Należy tutaj podkreślić, że kierunek „Architektura Wnętrz” był zawsze kierunkiem wiodącym na Wydziale. Reorganizacja Wydziału spowodowała, że z dniem 1 października 2011 roku decyzją Senatu UAP powołano do życia nowy wydział – „Wydział Architektury Wnętrz i Scenografii”. Wyodrębnienie nowego wydziału oraz wymienienie nazwy kierunku w nazwie wydziału podkreśla wagę, jaką władze

Uczelni przywiązują do kierunku. Można by się zastanowić czy powtórzenie nazwy „scenografia” jako określenie zarówno kierunku, jak i jednej z dwóch specjalności jest zasadne.

- 2) Zespół pozytywnie ocenił działalność w zakresie włączania w proces kreowania koncepcji kształcenia na kierunku „scenografia” interesariuszy zewnętrznych oraz wewnętrznych. Otwarcie się na liczne środowiska i miasto, w którym studenci odbywają i kończą studia jest zauważalnym elementem koncepcji kształcenia. W praktyce dominuje jednak sektor działań pozasceniczych w klasycznym rozumieniu tego słowa. Niewielka jest dokumentacja dotycząca realizacji w teatrach. Okazjonalne działania z racji pewnych rocznic czy wydarzeń przesuwają ciężar działalności w kierunku instalacji, happeningu czy działań plenerowych (widowisk). Interesariusze nie znają predyspozycji i zdolności studentów podczas studiów. Potrzebna większa penetracja talentu i zdolności w ostatniej fazie edukacji.

¹- nie dotyczy kształcenia rozpoczętego w okresie poprzedzającym wprowadzenie profili kształcenia;

²- lub jednostki międzyuczelnianej, jednostki wspólnej, jednostki organizacyjnej związku uczelni lub kilku podstawowych jednostek uczelni w przypadku, gdy wspólnie prowadzą kształcenie na ocenianym kierunku;

³- według przyjętej skali ocen: wyróżniająco, w pełni, znacząco, częściowo, niedostatecznie;

* - numeracja punktów odpowiada numerom *kryteriów głównych*, a podpunktów – numerom *kryteriów szczegółowych* określonym

w Części I Załącznika do Statutu PKA pt. Kryteria oceny programowej

2. Spójność opracowanego i stosowanego w jednostce opisu zakładanych celów i efektów kształcenia dla ocenianego kierunku oraz system potwierdzający ich osiągnięcie

1) Ocena zgodności założonych celów oraz specyficznych i szczegółowych efektów kształcenia dla ocenianego kierunku, poziomu kwalifikacji i profilu kształcenia z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego (wzorcowymi efektami kształcenia albo celami i efektami kształcenia wskazanymi w standardach kształcenia, w tym standardach kształcenia nauczycieli, określonych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego), a także z koncepcją rozwoju kierunku. Ocena spójności specyficznych i szczegółowych efektów kształcenia. W przypadku profilu praktycznego ocena obejmuje stopień uwzględnienia wymagań organizacji zawodowych umożliwiających nabycie uprawnień do wykonywania zawodu oraz zakres wpływu absolwentów i przedstawicieli pracodawców w formułowaniu efektów kształcenia, a w odniesieniu do profilu ogólnoakademickiego – wymagań formułowanych dla obszaru nauki ⁴, z którego kierunek się wywodzi.

Ocena możliwości osiągnięcia ogólnych i specyficznych efektów kształcenia poprzez realizację celów i szczegółowych efektów kształcenia dla modułów kształcenia (poszczególnych przedmiotów, grup przedmiotów) oraz praktyk zawodowych (o ile są przewidziane w programie studiów).

Ocena dostępności opisu założonych efektów kształcenia czy i w jaki sposób opis efektów kształcenia jest publikowany.

Opracowany i stosowany na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii opis zakładanych celów i efektów kształcenia odpowiada wymaganiom wynikającym z Krajowych Ram

Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego. W Raporcie samooceny przedstawiono zarówno tabelę odniesień dla studiów I jak i II stopnia z podziałem na wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne, jak i tabelę pokryć dla obu stopni studiów.

Kierunek „scenografia” Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii w swoim generalnym założeniu stara się realizować wyznaczone cele tak w obszarze scenografii jak i projektowaniu ubioru. Wizja przedstawiona w Raporcie Samooceny nakreśla wizerunek artysty, który poprzez trzyletnie studia licencjackie i dwuletnie studia magisterskie spełni oczekiwania tak studenta, jak i tych którzy będą korzystać z jego doświadczeń (interesariuszy). Pojawia się przy tej okazji obawa czy zamówienia ze strony firm zewnętrznych i instytucji kultury nie kierują myślenia artystycznego w stronę szukania atrakcyjności i efektywności przedstawionych wizji i projektów gubiąc po drodze ich wymiar, wartości i znaczenia. Chodzi o to, czy zewnętrzny jedynie estetyczny wymiar powstałych z zamówienia projektów nie oddala studenta scenografii czy ubioru od głębszej analizy podjętego tematu. Problem ten dotyka bardzo ważnej roli edukacji pełnego, świadomego i dojrzałego artysty którego finalna praca może mieć znamiona komercyjności. Uwaga ta staje się uzasadniona przy precyzyjnej analizie koncepcji kształcenia. Wydaje się konieczne odwołanie się do rzetelnego, klasycznego warsztatu, który każdy student tego kierunku powinien opanować. Nie chodzi tu o konserwatywne, tradycyjne myślenie, które zdominowałoby kierunek myślenia studenta, ale takie, które stałoby się ważnym doświadczeniem pierwszego okresu studiów. Równolegle można rozwijać wyobraźnię, intuicję i solidną szkołę warsztatu. A to jest możliwe przez wnikliwe edukowanie i wierność pojęciom klasycznej scenografii. Doświadczenia spod znaku „polskiej scenografii” mogą być inspiracją, a refleksja ta wynika z troski, by nie zaniedbać przywoływania podczas wykładów teoretycznych wartości polskiej scenografii i jej tradycji.

Obecność wybitnych twórców (scenografów, kostiumologów) nie tylko jako gości uczelni, ale jako stałych współpracowników byłaby wskazana. Istnieje jeszcze pojęcie sceny pudełkowej. To w niej realizuje się w Polsce większość spektakli jako, że takie dominują w architekturze polskiego teatru. Dlatego projektowanie do takich przestrzeni jest wskazane, nie gubiąc przy tym awangardowych rozwiązań. Wskazane jest też podczas praktyk bądź wizyt, obecność na spektaklach przygotowanych przez sceny zawodowe tak w teatrach jak i na scenach operowych czy kameralnych. Ta konfrontacja z rzeczywistością inspiruje i pobudza do twórczego działania i daje szansę na krytykę scenografii i ich ocenę. Biorąc pod uwagę charakter procesu edukacji i osiągnane efekty, których miarą są prace dyplomowe powstaje pytanie, czy *projektowanie przestrzenne* i *projektowanie ubioru* w ramach architektury wnętrz nie byłoby adekwatną nazwą dla prowadzonych studiów. Inaczej mówiąc, wątpliwość budzi fakt realizacji proponowanego programu studiów na kierunku o nazwie „scenografia”.

Drugą wątpliwość budzi charakter studiów II stopnia opierających się na konsultacjach z wybranymi pedagogami. Zachodzi bowiem możliwość potwierdzona pracami dyplomowymi, omięcia przedmiotów scenograficznych (np. pracowni projektowania kostiumu teatralnego) przy otrzymaniu dyplomu magisterskiego na kierunku scenografia będąc tylko w pracowni ubioru i mając praktyki w agencji reklamowej.

Odnosząc powyższe wątpliwości do efektów kształcenia, zastrzeżenia budzą następujące punkty: z zakresu wiedzy: K_W 08, K W12, K W20. Przy pozostawieniu w gestii studenta wyboru wszystkich pracowni nie ma sposobu stworzenia bazy niezbędnych przedmiotów, (jak na przykład Projektowania Kostiumu Teatralnego), która by zapewniła osiągnięcie wymienionych wyżej efektów kształcenia.

2). Ocena czy efekty kształcenia są sformułowane w sposób zrozumiały i pozwalający na opracowanie przejrzystego systemu ich weryfikacji.

Opis efektów kształcenia dla kierunku „scenografia” sformułowany został dla absolwentów I i II stopnia studiów.

Efekty kształcenia w przedmiotach nauczanych odpowiadają efektom kształcenia dla kierunku i obszaru wg KRK. Struktura treści zawartych w ankietach (sylabusach) jest przejrzysta, a ich zawartość w pełni umożliwia dokonanie oceny uzyskanych efektów kształcenia. Weryfikacja efektów kształcenia odbywa się na kilku poziomach: pracowni, katedry, kierunku, wydziału i uczelni.

Efekty kształcenia pod względem merytorycznym są sformułowane w sposób zrozumiały i pozwalający na opracowanie przejrzystego systemu ich weryfikacji.

3). Analiza i ocena systemu weryfikacji efektów kształcenia, w tym:

- objęcia tym systemem wszystkich kategorii efektów kształcenia (wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne), oraz wszystkich etapów kształcenia;

Uczelnia Uchwałą Senatu nr 63/2011/2012 z dnia 27 kwietnia 2012 r. określiła efekty kształcenia na kierunku „scenografia” na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia prowadzonych w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym, zgodnie z wymogami art. 11 ust. 1 w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy oraz § 31 ust.1 pkt 11) Statutu UAP, do których mają być dostosowane plany studiów i programy kształcenia, odpowiednio do poziomu i profilu kształcenia.

Zostały określone efekty kierunkowe oraz moduły przedmiotów je realizujące, a także przyporządkowała efekty kierunkowe do efektów obszarowych określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2011 r. w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 253, poz. 1520). Weryfikacja efektów kształcenia jest prawidłowa, czytelna i zrozumiała dla studentów. Jest widoczna dzięki organizacji corocznych wystaw prac okresowych i całorocznych, a wyróżniający się studenci pokazują swoje prace w jednej z pięciu galerii podległych Uczelni. Dzięki tej specyfice studenci oceniani są po pierwsze publicznie, po drugie kolektywnie przez grono pedagogiczne, które każdorazowo dyskutuje osiągnięte efekty i ocenę.

- możliwości zmierzenia i oceny efektów kształcenia na poszczególnych jego etapach, prawidłowości ustalonych procedur, metod (dobór do ocenianego kryterium) i ocen, ze szczególnym uwzględnieniem procesu dyplomowania;

Koncepcja kształcenia opracowana dla kierunku „scenografia” na poziomie I i II stopnia zawiera oczekiwane cele kształcenia.

Opis założonych efektów kształcenia zawarty w sylabusach oraz autorskich programach kształcenia jest dostępny w dziekanacie Wydziału i na stronie internetowej. Sylabusy zawierają wszystkie wymagane elementy tradycyjnego sylabusu przedmiotu.

Standardy określają wymagania ogólne, w tym liczbę godzin zajęć, sylwetkę absolwenta, treści nauczania przedstawione dla poszczególnych przedmiotów, w podziale na grupy przedmiotów: kształcenia ogólnego, podstawowe i kierunkowe, uzyskane oceny, punkty ECTS, a także zalecenia oraz wymagania dotyczące odbycia praktyk.

Sposoby weryfikowania efektów kształcenia opublikowane są na stronie internetowej wydziału i opisane w każdym z sylabusów.

Zasady dyplomowania są ściśle określone i realizowane zgodnie z regulaminem studiów. Regulacje szczegółowe określa (rozdział VII) tego dokumentu w paragrafach od § 60 do §70.

Praca dyplomowa składa się z dwóch części: części teoretycznej i praktycznej realizacji pracy dyplomowej. Warunkiem realizacji praktycznej pracy dyplomowej w wybranej pracowni kierunkowej (artystycznej lub projektowej) jest zaliczenie w tej pracowni w toku studiów minimum dwóch semestrów, włączając semestr dyplomowy. Rada Wydziału może określić dodatkowe warunki przystąpienia do realizacji praktycznej pracy dyplomowej w wybranej pracowni kierunkowej w zależności od stopnia i formy studiów oraz kierunku lub specjalności studiów.

Licencjacką pracę dyplomową (teoretyczną i praktyczną) Student wykonuje pod kierunkiem promotorów: profesorów, doktorów habilitowanych, doktorów oraz pracowników naukowo – dydaktycznych posiadających kwalifikacje I lub II stopnia. Magisterską pracę dyplomową (teoretyczną i praktyczną) Student wykonuje pod kierunkiem promotorów: profesorów, doktorów habilitowanych lub pracowników naukowo – dydaktycznych posiadających kwalifikacje II stopnia. Recenzentem licencjackiej i magisterskiej pracy dyplomowej może być profesor, doktor habilitowany, doktor oraz pracownik naukowo dydaktyczny posiadający kwalifikacje I lub II stopnia. W wyjątkowych sytuacjach Dziekan po zasięgnięciu opinii Rady Wydziału, może upoważnić do kierowania pracą dyplomową lub jej recenzowania: adiunkta, starszego wykładowcę, wykładowcę lub wybitnego twórcę w danej dyscyplinie. Student może dodatkowo oprócz pracy praktycznej związanej z kierunkiem studiów, zaprezentować w trakcie egzaminu dyplomowego aneks ukazujący jego dokonania w innej dyscyplinie sztuki. Prezentacja aneksu wymaga wcześniejszej zgody Dziekana oraz pedagoga prowadzącego, pod kierunkiem, którego realizowany był aneks. Aneks ma charakter wyłącznie uzupełniający i znajduje potwierdzenie jedynie w indeksie oraz w suplemencie dyplomu, bez przypisania dodatkowych punktów ECTS oraz oceny. Student oraz absolwent może przekazać dla Uniwersytetu jedno lub więcej dzieł. Absolwent Uniwersytetu jest zobowiązany do złożenia w Bibliotece Głównej UAP dokumentacji zapisanej cyfrowo składającej się na część praktyczną pracy dyplomowej. Analiza systemu weryfikacji efektów kształcenia pozwala stwierdzić, że obejmuje ona wszystkie etapy kształcenia: zaliczenia, egzaminy semestralne, egzaminy końcowe oraz końcoworoczne wystawy dyplomowe. Naturalną weryfikacją wszystkich efektów kształcenia, czyli wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, jest kariera zawodowa absolwenta.

Na poszczególnych etapach procesu kształcenia w Uczelni funkcjonują wewnętrzne przepisy, procedury oraz metody, umożliwiające weryfikację zakładanych efektów kształcenia. Zdefiniowaniem i przystosowaniem kierunkowych efektów kształcenia do wytycznych zawartych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2011 r. w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 253, poz. 1520) zajmowała się Rada Programowa Kierunku.

Rada przygotowała zestaw charakterystycznych dla kierunku efektów kształcenia w postaci tabeli odniesień oraz tabeli pokryć. Przy pomocy tych tabeli możliwe jest porównanie i stwierdzenie, czy każdy efekt „obszarowy” znalazł odzwierciedlenie w odpowiednim efekcie kierunkowym. W związku z tym głównym zadaniem Rady Programowej Kierunku było opracowanie matrycy efektów kształcenia, dzięki której możliwe jest skontrolowanie, które zajęcia/moduły/pracownie zapewnią osiągnięcie danego efektu kształcenia.

Opracowane przez Radę Programową Kierunku efekty kształcenia zostały przedstawione Uczelnianej Radzie ds. Zapewniania Jakości Kształcenia, która oceniła ich zgodność z wytycznymi zawartymi ww. rozporządzeniu. W następnej kolejności przekazane zostały Radzie Wydziału, która zatwierdziła je, jako projekt i przedstawiła pod głosowanie Senatowi UAP. Za realizację przyjętego harmonogramu odpowiada Uczelniana Rada ds. Zapewniania Jakości Kształcenia.

Informacje nt. metody oceny, czyli sposobu weryfikacji zakładanych efektów kształcenia, sposoby ich potwierdzania, w tym ocena prac zaliczeniowych, projektowych,

egzaminacyjnych. zawarte zostały w ankiecie pracowni/przedmiotu. Prowadzący zajęcia definiuje w ankiecie pracowni/przedmiotu efekty z uwzględnieniem trzech kategorii: wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. W każdej ankiecie pracowni/przedmiotu prowadzący opisuje kryteria oceny, na podstawie których student uzyska zaliczenie. Ankiety pracowni/przedmiotu zostały opublikowane na stronie internetowej UAP, a ich bieżące monitorowanie i aktualizowanie to zadanie Wydziałowego Zespołu ds. Zapewniania Jakości Kształcenia. System weryfikowania efektów kształcenia określonych dla kierunku został opracowany po zatwierdzeniu kierunkowych efektów kształcenia przez Senat UAP. W systemie tym zawarte zostały wszystkie elementy programu kształcenia - praktyki, obowiązkowe plenery, warsztaty artystyczne, przygotowanie i obrona pracy dyplomowej, udział w konkursach, wystawach. Także studenci dokonają oceny osiągniętych zakładanych efektów kształcenia za pomocą ankiety do oceny zajęć dydaktycznych oraz w ankiecie dla absolwentów. Senat Uchwałą nr 91/2010/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. zajął stanowisko w sprawie wprowadzenia ankiet na potrzeby systemu zapewnienia jakości kształcenia.

Ankiety wprowadzono od roku akademickiego 2012/2013 (Uchwała Senatu nr 45/2011/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie zatwierdzenia procedury ankietyzacji w Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu).

System weryfikacji efektów uzyskanych w wyniku odbycia praktyk / stażu:

Weryfikacja efektów uzyskanych w wyniku odbycia praktyk/stażu odbywa się na podstawie informacji zawartych w dzienniku praktyk: przebiegu praktyk (potwierdzenie rozpoczęcia pracy, wpis zaliczenia), karty tygodniowej praktyk, z wyszczególnieniem odbytych zajęć, uwag, obserwacji i wniosków studenta, co do wykonywanej pracy, uwag zakładu pracy o przebiegu praktyk oraz uwag praktykanta o przebiegu praktyk.

Dyplomy i suplementy sporządzane są zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie rodzajów tytułów zawodowych nadawanych absolwentom studiów i wzorów dyplomów oraz świadectw wydawanych przez uczelnie (Dz. U. Nr 11 z 2009 r., poz. 61). Ponadto w suplementach znajdują się szczegóły dotyczące programu takie jak: składowe programy studiów oraz indywidualne osiągnięcia, uzyskane oceny oraz punkty ECTS.

Dokumentacja toku studiów, w tym również procesu dyplomowania sporządzana jest prawidłowo.

- standaryzacji wymagań, zapewnienia przejrzystości i obiektywizmu formułowania ocen;

System sprawdzania końcowych efektów (proces dyplomowania) oraz monitorowania karier na zawodowym rynku pracy.

Jednym ze sposobów weryfikacji efektów kształcenia jest publiczne przeprowadzanie obrony pracy dyplomowej. Od roku akademickiego 2009/2010 obrony prac dyplomowych odbywają się na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich. Biuro Karier i promocji podaje do publicznej wiadomości informację o terminie i godzinie otwarcia wystawy prac dyplomowych. Biblioteka UAP gromadzi i archiwizuje prace dyplomowe oraz opinie i recenzje na temat wystaw dyplomowych. Ponadto od roku akademickiego 2009/2010 wydawany jest katalog dyplomów. Istotnym elementem oceny efektów kształcenia są przeglądy wszystkich pracowni, które odbywają się na koniec roku akademickiego. W wystawach końcoworocznych biorą udział członkowie Wydziałowego Zespołu ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia.

Oceny prac dyplomowych są prowadzone kolegiąlnie przez Komisję Dyplomową.

W czasie rozmów ze studentami, ci stwierdzili, że zakres zajęć i wymagania są im przedstawiane na początku każdego semestru oraz, że ciągły kontakt z wykładowcą w pracy

nad zadanym projektem zapewnia stałą informację na temat postępów w pracy, popełnianych błędów i niedociągnięć.

- w przypadku prowadzenia kształcenia na odległość: czy weryfikacja uzyskanych efektów kształcenia prowadzona jest na bieżąco tj. co najmniej z równą częstotliwością jak na studiach prowadzonych w uczelni w sposób tradycyjny i pozwala na ich porównanie z zakładanymi efektami kształcenia, oraz czy zaliczenia i egzaminy kończące zajęcia dydaktyczne z przedmiotu są prowadzone w siedzibie uczelni.

Na wizytowanym kierunku nie jest prowadzone kształcenie na odległość.

- analiza skali i przyczyn odsiewu.

Na studiach niestacjonarnych nie było odsiewu.

Na studiach stacjonarnych:

Studia stacjonarne I stopnia:

Rok akademicki	Rok studiów	Liczba studentów	Liczba studentów skreślonych	Przyczyna skreślenia
2009/2010	I	7	0	-
-„-	II	6	0	-
-„-	III	7	0	-
2010/2011	I	13	0	-
-„-	II	7	0	-
-„-	III	7	0	-

Studia stacjonarne II st.

Rok akademicki	Rok studiów	Liczba studentów	Liczba studentów skreślonych	Przyczyna skreślenia
2009/2010	I	6	1	Nie przystąpienie do sesji letniej 2009/2010
-„-	II	7	0	-

2010/2011	I	10	1	Nie przystąpienie do sesji letnie 2010/2011
-,,-	II	4	0	-

Powyższa tabela pozwala stwierdzić, iż odsiew jest zjawiskiem minimalnym i w obu zaistniałych przypadkach nastąpił z powodu nieprzystąpienia studenta do sesji.

- ocena dostępności informacji na temat stosowanego systemu oceny efektów kształcenia.

Plany studiów i efekty kształcenia opublikowane są na stronie internetowej. Są przejrzyste i czytelne. Sylabusy (zwane w uczelni „ankietami pracowni/przedmiotu”) są dostępne w dziekanacie i wywieszane w salach dydaktycznych na widocznym miejscu i zawierają informacje na temat metod oceny i odpowiednich wymagań.

4). Ocena procedur i mechanizmów umożliwiających badanie losów (karier) absolwentów oraz dostosowanie efektów kształcenia do oczekiwań absolwentów ocenianego kierunku studiów i otoczenia społeczno-gospodarczego (w tym rynku pracy), a także stopnia zaangażowania (wpływu) przedstawicieli tych interesariuszy na kształtowanie struktury efektów kształcenia. Analiza efektywności działalności prowadzonej przez uczelnię/jednostkę w tym zakresie.

Od roku akademickiego 2011/2012 (od lutego 2012) na uczelni powołane zostało Biuro Karier i Promocji, którego naczelnym zadaniem jest monitorowanie ścieżki karier absolwentów.

Podczas oceny programowej na kierunku „scenografia” poddano 10 akt osobowych absolwentów z których wynika, iż: protokoły egzaminacyjne - prowadzone są zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2006 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów (Dz. U. Nr 224, poz. 1634 z późn. zm.). Karty okresowych osiągnięć studenta prowadzone są zgodnie z powyżej przytoczonym rozporządzeniem.

Biuro Karier i Promocji Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu rozpoczęło swoją działalność w lutym 2012 roku. Można więc stwierdzić, że znajduje się w fazie organizacji i określa swoje cele w sposób następujący:

- monitorowanie ścieżki karier absolwentów,
- pomoc studentom i absolwentom w wejściu na rynek pracy poprzez organizowanie szkoleń, warsztatów oraz spotkań z potencjalnymi pracodawcami,
- nawiązanie współpracy pomiędzy Uczelnią a przedsiębiorcami (tworzenie bazy praktyk, staży oraz ofert pracy),
- promowanie osiągnięć oraz twórczości artystycznej studentów, absolwentów oraz pracowników Uczelni poprzez internetową galerię, która uruchomiona zostanie na stronie Biura Karier i Promocji;

a misję jako: wspieranie oraz promowanie artystycznego i zawodowego rozwoju studentów, absolwentów i pracowników UAP.

Można więc przyjąć, że tak opisany program działania biura zawiera elementy, które są istotne dla konstrukcji programu kształcenia.

W czasie spotkania Zespołu Oceniającego z kadrami nauczycielską, wykładowcy wyrażali się sceptycznie, jeśli chodzi o monitorowanie ścieżek karier absolwentów, gdyż – jak twierdzą – trudno wyegzekwować od absolwenta dostarczenia danych na ten temat. Zdarzają się wypadki, że absolwent nie życzy sobie wykorzystania danych dotyczących jego osoby, nie czuje zobowiązań w stosunku do uczelni, której jest absolwentem.

Z drugiej strony sytuacja na rynku pracy znana jest czynnym zawodowo pracownikom dydaktycznym, zwłaszcza, że mowa o bardzo małym środowisku.

Strona internetowa Biura Karier i Promocji publikuje w zakładce dla pracodawców zachętę do oferowania stażu, praktyk czy pracy wraz ze szczegółowym formularzem zgłoszeniowym zawierającym dość istotne pola m.in. na temat wymagań w stosunku do studenta, zakresu jego obowiązków itd. Pozwala to zebranie informacji na temat wymagań i oczekiwań ze strony interesariuszy zewnętrznych.

W zakładce dla studentów znaleźć można następującą ofertę:

- szkolenia dot. różnych możliwości poruszania się po rynku pracy
- spotkania ze specjalistami oraz potencjalnymi pracodawcami
- pomoc w prezentacji i promocji prac
- baza ofert pracy na stronie internetowej Biura
- możliwość zgłaszania własnych pomysłów dot. rozwoju zawodowego.

Cały uczelniany wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia nakierowany jest na wprowadzanie korekt programowych w zależności od otrzymywanych informacji płynących zarówno od interesariuszy wewnętrznych (studenci, wykładowcy), jak i zewnętrznych (praktyko-, stażo- czy pracodawcy) w celu zapewnienia wiedzy, umiejętności i kompetencji jak najlepiej dopasowanych do oczekiwań.

Obrony prac dyplomowych, licencjackich i magisterskich, są otwarte. Oprócz komisji dyplomowej udział w obronach biorą pozostali pracownicy dydaktyczni, studenci i goście spoza wydziału.

Wystawy prac studentów i dyplomantów pozwalają interesariuszom zewnętrznym ocenić zakres i poziom kształcenia na kierunku „scenografia”.

Po każdym przeglądzie grono pedagogiczne zbiera się i omawia wyniki.

Co roku na terenie Targów Poznańskich odbywa się wystawa dyplomów wszystkich kierunków (a więc i „scenografii”) połączona z publiczną obroną tych dyplomów, a zamknięcie wystawy połączone jest z udziałem żywych modeli.

Działalność Uczelni i jednostki w zakresie współpracy z interesariuszami zewnętrznymi uznać należy za dynamiczną i mocno zorientowaną na wymogi rynku pracy.

⁴ użyte określenia: obszar nauki, dziedzina i dyscyplina naukowa, stopień i tytuł naukowy, działalność naukowo-badawcza, dorobek naukowy, oznaczają odpowiednio: obszar sztuki, dziedziny i dyscypliny artystyczne stopień i tytuł w zakresie sztuki, oraz działalność artystyczną i dorobek artystyczny.

Załącznik nr 4 Ocena losowo wybranych prac etapowych oraz dyplomowych

Ogólna ocena wylosowanych prac dyplomowych:

Zespół miał okazję zapoznać się z pracami dyplomowymi na poziomie licencjackim i magisterskim.

Po zapoznaniu się z przedstawionym materiałem (prezentacja wizualna prac projektowych i przeczytanie prac teoretycznych) pojawiły się następujące wnioski:

Pierwszą obserwacją była znikoma ilość projektów scenograficznych. Nie było chyba ani jednej sztuki teatralnej opracowanej dla potrzeb teatru lub telewizji w pełnym wymiarze (koncepcja i projekty, rzuty). Te prace, których temat dotyczył tradycyjnie pojmowanej scenografii pokazywały raczej możliwości niż rozwój akcji lub całościowe ujęcie tematu. Biorąc pod uwagę, że oceniany był kierunek „scenografia”, jest to wysoce niepokojące zjawisko.

Drugim problemem jest brak merytorycznego związku między tematem pracy teoretycznej i praktycznej, co w wypadku kierunku „scenografia” wydaje się szczególnie nieuzasadnione. Często nie było nawet punktów wspólnych, a tematy prac pisemnych dotyczyły dziedziny np. filozofii lub etnografii.

Pojawiała się też niepokojąca dysproporcja. Często praca teoretyczna, która na uczelni artystycznej powinna być komentarzem do wiodącej pracy praktycznej zdecydowanie przewyższała poziomem i objętością pracę o charakterze projektowym. Ta zresztą często reprezentowała niski poziom koncepcyjny i wykonawczy.

Prace teoretyczne wykazują dużą wiedzę wobec podjętego tematu. Poziom intelektualny prac bardzo wysoki. Dogłębnie przedstawiają analizowany problem.

Refleksja jaka wynika z konfrontacji prac teoretycznych z praktycznymi jest taka, że prace nie mają ze sobą żadnego związku. Nieraz są bardzo odległe w podjętych tematach.

Zaleceniem byłoby, by pisana praca miała silniejszy związek z podejmowanym tematem realizowanym w pracowni.

Ocena końcowa 2 kryterium ogólnego³...znacząco

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

- 1) Założone cele oraz specyficzne i szczegółowe efekty kształcenia opracowane dla kierunku „scenografia” przez Wydział Architektury Wnętrz i Scenografii w Poznaniu są zgodne z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego (efektami kształcenia dla obszaru sztuki – sztuki plastyczne)
Zastrzeżenia Zespołu Oceniającego budzi fakt, że oceniany kierunek w niedostateczny sposób kładzie nacisk na klasyczne rozumienie pojęcia „scenografia”, jako działalności ściśle powiązanej ze sztukami widowiska, teatrem i dramatem.
Osiągnięcie ogólnych i specyficznych efektów kształcenia poprzez realizację celów i szczegółowych efektów kształcenia dla poszczególnych przedmiotów nie jest w pełni możliwe, co opisane zostało szczegółowo powyżej.
- 2) Efekty kształcenia odnoszące się do wiedzy, umiejętności i kompetencji opisane są w pełni przejrzysto i klarownie
- 3) System weryfikacji efektów kształcenia jest prawidłowy, jasny i przejrzysty.
Studenci znają wymagania im stawiane, są one sformułowane dla nich w sposób czytelny i zrozumiały, umożliwiającą rzetelną weryfikację. Studenci są świadomi wymagań im stawianych, wymagania te są później konsekwentnie realizowane.
- 4) System monitorowania karier (losów) absolwentów i wynikające stąd możliwości korekty programów jest w budowie. Biuro Karier i Promocji działa od lutego 2012 r.

tym niemniej już wypracowane formy działania pozwalają przypuszczać, że praca ta przyniesie pozytywne efekty

3. Program studiów a możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia

1). Ocena czy realizowany program studiów umożliwi osiągnięcie każdego z określonych celów oraz ogólnych i szczegółowych efektów kształcenia, a także uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta.

Ocena programu studiów na wizytowanym kierunku oraz efektów kształcenia jest ściśle powiązana z analizą koncepcji kształcenia na wybranym kierunku.

Zespół Oceniający zwraca uwagę na fakt, że koncepcja kształcenia na kierunku „scenografia” w Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu odwołuje się do rozumienia scenografii w kontekście działań performatywnych, nastawionych na osadzenie człowieka, jego przestrzeni i ubioru w centrum zainteresowania. Natomiast konwencjonalnie rozumiana scenografia opierająca się na kreacji dekoracji i kostiumu podkreślała zawsze swój związek z tekstem literackim, najczęściej z dramatem. Standardy stworzone przez grupę wybitnych specjalistów i profesjonalistów tak właśnie określały zasady kształcenia na kierunku scenografia.

Koncepcja procesu kształcenia w UA w Poznaniu odchodzi od tej tradycyjnej formuły w kierunku szeroko rozumianej współczesnej performatyki.

Uwagę tę zapisano na wstępie, ponieważ ta różnica utrudnia ocenę badanego kierunku studiów.

Zespół uważa, że koncepcja kształcenia na kierunku „scenografia” w dwóch specjalnościach projektowania scenografii i projektowania ubioru jest spójna i konsekwentna - z paroma wyjątkami - natomiast nie przystaje do tradycyjnie rozumianego kierunku „scenografia”, na którym powinien funkcjonować podział na projektowanie przestrzeni (dekoracji) i projektowanie kostiumu, a nacisk edukacyjny winien być położony na szersze przygotowane z historii teatru i dramatu, analizy tekstu dramatycznego oraz współpracy z reżyserem.

Absolwent kierunku „scenografia” nie powinien, naszym zdaniem, znaleźć się w sytuacji, w której nie odbył praktyk w teatrze, i nie zna szeroko rozumianej historii teatru i nie wie na czym polega współpraca z reżyserem.

W tej sytuacji sugestią zespołu oceniającego byłoby położenie większego nacisku w programie studiów na wyżej wymienione aspekty edukacji, tak by absolwent UAP miał mocniejszą bazę profesjonalną w tradycyjnym rozumieniu i mógł dzięki niej swobodnie poruszać się we współcześnie rozumianym obszarze kultury teatralnej.

Przechodząc do analizy programu studiów wobec osiągniętych efektów kształcenia - wątpliwości budzą efekty zawarte w następujących punktach.

Z zakresu wiedzy:

- K_W 09,10: – przedmiot dotyczący Historii teatru i dramatu, prowadzony tylko przez jeden semestr nie jest w stanie dać studentowi zakładany poziom znajomości tematu.

K_W 14 - nie zauważono w programie jak i prezentowanych ćwiczeniach przedmiotu poświęconego temu zagadnieniu

K_W 20 - bez przygotowania (przedmiotu poświęconego temu zagadnieniu) student nie posiada kwalifikacji do analizy tekstu dramatycznego.

Z zakresu umiejętności:

K – U 06 - przy nieobowiązkowej pracowni Projektowania kostiumu teatralnego student nie ma takich umiejętności.

K_U10 - teatr operowy jako odrębna przestrzeń o specjalnych uwarunkowaniach nie pojawia się w programie obowiązkowym. Stąd zakwestionowanie w/w umiejętności.

K_U26 - przy bardzo skromnej ofercie przedmiotów teoretycznych, wątpliwość budzi sformułowanie: *Potrafi wygenerować swoją indywidualną koncepcję artystyczno- projektowa przestrzeni scenograficznej spektaklu.*

Z zakresu kompetencji społecznych:

K_K08 - bez obowiązkowych praktyk w teatrze oraz przedmiotu opartego na współpracy z reżyserem, student nie ma jak nabyć sugerowanych kompetencji.

K_K10 - PKA sugeruje, że po pierwszym stopniu edukacji należy pozostać przy kompetencji asystenta scenografa, a i to w przypadku absolwentów specjalności ubiór budzi wątpliwości.

K_K15 - student nie może znać prawa autorskiego po 15 godzinach zajęć, ewentualnie orientuje się w jego podstawach.

Analiza programu studiów i szczegółowych efektów kształcenia na drugim stopniu nie budzi poważnych zastrzeżeń, z wyjątkiem punktu K_W 08 K_W 20.

Wątpliwości wzbudza fakt, że pracownia projektowania kostiumu teatralnego nie jest obowiązkowa, a pozostałe pracownie i ich prowadzący nie zajmują się kostiumem teatralnym tylko ubiorem i kreacją unikatowych ubiorów (kolekcji mody), a to jednak są odrębne dziedziny.

Należy stwierdzić, że koncepcja kształcenia odpowiada w większości programowi studiów, ale nie jest to kształcenie w kierunku scenografii rozumianej jako konkretna dyscyplina artystyczna.

Katedra ubioru skupia się na poznaniu tworzywa z którego będzie zrobiony kostium, choć efekty kształcenia nie zakładają (i słusznie) wybicia tego na plan pierwszy. Można odnieść wrażenie, że forma i tworzywo ma wpływ na rodzaj i wymowę powstałego ubioru. Temat powinien wyzwać i uruchamiać myślenie o kostiumie, a nie odwrotnie. Obejrzone zrealizowane przykłady potwierdzają ten pierwszy rodzaj myślenia. Korekta wobec takiego rozumienia pracy wydaje się konieczna. Skupienie się na poznaniu nowego tworzywa (materiału) jest ważne, ale niebezpieczne. Może odwrócić uwagę od istoty sprawy. W określeniu pracownia ubioru poszerza się paleta rozumienia tego pojęcia. Zawężenie terminu do słowa kostium bardziej tłumaczyłoby charakter artystyczny katedry. Współczesne rozumienie hasła „kostium” nie pozbawia go pozytywnego znaczenia. Ubiór natomiast przesuwa ciężar i znaczenie tego słowa w kierunku bardziej uniwersalnym. Podjęcie tematu integrującego postać dramatu (psychologiczną i wizualną) z kostiumem byłaby oczekiwana w pracy-procesie kształcenia tej pracowni.

Artystyczny kostium przywołujący postacie z różnych epok, co jest oczekiwanym efektem wielu spektakli wiernych epoce, powinien znaleźć się w pracowni ubioru. Projekt jego wymaga świadomości stylu i czasu, którego dotyczy analizowany spektakl. Skupienie się jedynie na współczesności, bez rozeznania tego co było, wyzwała niepokój wobec działań pracowni.

Podsumowując, zespół wizytujący stwierdza, co następuje: koncepcja kształcenia odpowiada w większości programowi studiów, ale nie jest to sensu stricto kształcenie w kierunku scenografii rozumianej jako konkretna dyscyplina artystyczna. (określana także przez standardy, które jasno precyzowały specyfikę kierunku o tym mianie). Efekty kształcenia (wiedza i umiejętności) przedstawione w Raporcie Samooceny nie są przekonywujące w świetle proponowanego programu studiów, charakteru praktyk oraz po analizie prac dyplomowych.

Na studiach licencjackich liczba godzin przeznaczonych na przedmioty teoretyczne jest zdecydowanie za mała. Jest tylko jeden semestr historii dramatu i teatru, nie ma analizy tekstu

dramatycznego. Pominięta jest współpraca z reżyserem. Natomiast w efektach kształcenia wymienione są kompetencje osiągnięte bez zajęć w danym temacie.

Osobną wątpliwość budzi charakter studiów magisterskich opierających się na konsultacjach z wybranymi pedagogami. Zachodzi bowiem możliwość, potwierdzona pracami dyplomowymi, uzyskania dyplomu magisterskiego na kierunku „scenografia”, bez zaliczenia przedmiotów scenograficznych (np. pracowni projektowania kostiumu teatralnego), a jedynie pracowni ubioru i po praktykach np. w agencji reklamowej.

- ocena czasu trwania kształcenia, prawidłowości doboru treści kształcenia, form zajęć dydaktycznych i metod kształcenia w celu osiągnięcia efektów kształcenia określonych dla każdego przedmiotu/modułu, w tym modułu przedmiotów do wyboru, danego poziomu kwalifikacji.

Czas trwania studiów licencjackich (6 semestrów) i formy zajęć dydaktycznych w pełni pozwalają na osiągnięcie zamierzonych celów. Sugerowane w punkcie poprzednim niedostatki można usunąć wzbogacając ofertę programową o historię teatru i dramatu w większym wymiarze godzin oraz zajęcia z analizy tekstu oraz współpracy z reżyserem.

- ocena zgodności przyjętej punktacji ECTS z przepisami ustalającymi podstawowe wymagania w tym zakresie. Ocena sposobu wykorzystania możliwości stworzonych przez ten system w indywidualizowaniu procesu kształcenia, w tym poprzez wymianę międzyuczelnianą, międzynarodową;

Europejski System Transferu i Akumulacji Punktów (ECTS) funkcjonuje w Uczelni od roku akademickiego 2007/2008. Został on zbudowany w oparciu o obowiązujące wytyczne zgodne z zasadami określonymi przez Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 03.10.2006r.

Każdemu prowadzonemu w ramach planu studiów przedmiotowi przypisano odpowiednią liczbę punktów, a suma punktów do uzyskania w ciągu jednego semestru wynosi 30.

Zgodnie z założeniami Procesu Bolońskiego przyjęto, że 1 punkt ECTS odpowiada liczbie 25-30 godzin pracy przeciętnego studenta zarówno w kontakcie z nauczycielem, jak i pracy własnej.

Najwięcej punktów przyznano zajęciom w pracowniach kierunkowych, projektowych, a zwłaszcza projektowaniu pracy dyplomowej, zarówno pisemnej, jak i projektowej. Mniej przypisano zajęciom w pracowniach rysunkowych, malarskich oraz wybranych pracowniach artystycznych i przedmiotom teoretycznym.

Liczba punktów ECTS dla każdego przedmiotu została ukazana w planie studiów, umieszczonym m.in. na oficjalnej stronie internetowej uczelni w katalogu ECTS.

W Raporcie Samooceny napisano, że „od roku akademickiego 2012/2013 obowiązkowym praktykom, plenerom i warsztatom artystycznym zostanie przypisana odpowiednia ilość punktów ECTS.” Z informacji uzyskanych w czasie wizytacji wynika, że dotychczas praktyki nie zostały opatrzone punktami ECTS.

Władze wydziału podkreślają, że system punktów ECTS wymaga ciągłej weryfikacji. Informacje na temat czasu, jaki student poświęca na dany przedmiot, poza godzinami kontaktowymi, zdobywane są m.in. w ankietach do oceny zajęć dydaktycznych. Pozwala to na weryfikację, czy punkty ECTS zostały prawidłowo przypisane do poszczególnych zajęć.

System ECTS dobrze służy przede wszystkim studentom w sytuacji, w której duża część zajęć (pracowni) jest do wyboru. Jest to również przydatne dla studentów odbywających część studiów za granicą lub przenoszących się do innej uczelni.

- ocena prawidłowości sekwencji przedmiotów i modułów określonej w planie i programie studiów poszczególnych poziomów kwalifikacji;

Analizując szczegółowo program studiów licencjackich stwierdzić należy, że układ przedmiotów kierunkowych (projektowanie scenografii i projektowanie ubioru) jest w pełni satysfakcjonujący. Nasuwa się jednak uwaga, że jedyna pracownia kostiumu teatralnego powinna być obowiązkowa (co najmniej przez dwa semestry) dla obu specjalności.

Wątpliwości natomiast wzbudziła sekwencja przedmiotów teoretycznych. Jesteśmy przekonani, że na kierunku scenografia zajęcia z historii teatru i dramatu powinny być prowadzone co najmniej przez 4 semestry i zaczynać się na II roku. Zespół oceniający zauważa brak przedmiotu związanego z analizą tekstu dramatycznego wśród przedmiotów teoretycznych oraz sugeruje, by przedmiot poświęcony współpracy z reżyserem uzupełnił program studiów licencjackich.

Najprawdopodobniej, dopiero program wzbogacony o w/w zagadnienia będzie w stanie w pełni przygotować studenta do realizacji założonych efektów kształcenia.

Program studiów magisterskich uznać można za zadowalający.

Wątpliwość budzi fakt prowadzenia seminarium magisterskiego przez osobę nie będącą promotorem pracy dyplomowej. Prowadzi to bowiem w rezultacie do tworzenia dwóch prac magisterskich o odrębnych nawet tematach.

Wydaje się, że na takim kierunku, jak „scenografia” praca dyplomowa projektowa powinna być ściśle związana z pracą pisemną, która omawiałaby i komentowała pracę praktyczną. Być może forma proseminarium prowadzonego na 3 semestrze wprowadziłaby studentów w problemy związane z tekstem pisanym, a wtedy praca dyplomowa byłaby w całości tworzona pod okiem promotora, pozwalając na spójną całość.

- ocena spójności programu i wymiaru praktyk studenckich, terminu ich realizacji oraz doboru miejsc, w których się odbywają, z celami i efektami kształcenia określonymi dla tych praktyk. Ocena systemu kontroli i zaliczania praktyk;

Charakter praktyk budzi zastrzeżenia. Jeżeli zakładana jest w efektach kształcenia umiejętność pracy w teatrze, to nie może być ona zdobyta jedynie na gruncie teoretycznym. Zdarza się, że praktyki studentów odbywają się jedynie w firmach odzieżowych, reklamowych, a tego typu doświadczenie jest niewystarczające i nawet mylne merytorycznie. Wskazane byłoby wprowadzenie na kierunku scenografia obowiązkowych praktyk teatralnych.

- ocena organizacji procesu kształcenia realizowanego w ramach poszczególnych form kształcenia przewidzianych dla danego kierunku, poziomu i profilu studiów w kontekście możliwości osiągnięcia zakładanych celów i efektów kształcenia. Prawidłowość organizacji kształcenia w ZOD, jeżeli taki ośrodek funkcjonuje w ramach jednostki. Ocena prawidłowości doboru form realizacji zajęć dydaktycznych z przedmiotów tworzących moduł

praktyczny (zajęcia praktyczne, w tym w środowisku pracy) do założonych efektów kształcenia;

Program studiów I i II stopnia skonstruowany jest z dwóch głównych modułów: zajęć praktycznych i teoretycznych.

Zajęcia praktyczne prowadzone są w formie indywidualnych konsultacji i korekt. Trudno więc dokładnie zanalizować proces organizacji zajęć. Z oceny zespołu bazującej na rozmowach prowadzonych z pedagogami i studentami, ta forma sprawdza się w praktyce. Co do wykładów, to prowadzone one są w blokach 90 minutowych, przerwy są zachowane minimum 15 minutowe.

Studia licencjackie:

W zakresie zajęć praktycznych, I rok nastawiony jest na realizację programu podstawowego, umożliwiającego studentowi opanowanie najistotniejszych umiejętności praktycznych w obu specjalnościach. Przedmioty wprowadzone do programu to: Techniki i technologia scenografii, Materiały i technologie ubioru, Konstrukcja i modelowanie ubioru, Projektowanie scenografii - program podstawowy, Projektowanie ubioru- program podstawowy.

Na pierwszym roku jest realizowany program pozwalający na rozwój umiejętności ogólnoplastycznych. Służą do tego następujące przedmioty: Psychofizjologia widzenia, Anatomia plastyczna, Rysunek, Malarstwo, Rysunek prezentacyjny.

Omówione wyżej segmenty uzupełniają się tworząc bazę pozwalającą realizować program II i III roku, kiedy to program jest nastawiony głównie na prace specjalistyczne w kierunkowych pracowniach projektowych.

W zakresie zajęć teoretycznych w trakcie studiów licencjackich student ma w programie: Historię sztuki i kultury, Historię ubioru i wnętrza, Wybrane zagadnienia z historii teatru i dramatu.

Zespół oceniający bardzo dobrze ocenia organizację procesu kształcenia realizowanego w ramach studiów licencjackich. Wprowadzenie sugerowanych uzupełnień (chodzi o rozszerzenie programu historii teatru, wprowadzenie analizy dramatu oraz współpracy z reżyserem) umożliwi w pełni możliwość osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia.

Studia II stopnia

Studia II stopnia także obejmują przedmioty podstawowe związane z kierunkiem scenografii: propedeutykę reżyserii, analizę tekstu dramatycznego, historię teatru i dramatu. Natomiast przedmioty kierunkowe prowadzone są na zasadzie konsultacji. System konsultantów podstawowych i jednego uzupełniającego wydaje się spełniać swoje zadania w kontekście realizacji efektów kształcenia.

Zespół oceniający dokonał analizy programu, sposobu jego realizacji w kontekście możliwości osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia i ocenia go pozytywnie.

Proces kształcenia i jego organizacja po dokonaniu minimalnych korekt, spełnia oczekiwania postawione przed wykładowcami. Efekt kształcenia w niewielkim stopniu oddala się od zamierzonego.

- ocena możliwości indywidualizacji procesu kształcenia studentów wybitnie uzdolnionych, studentów niepełnosprawnych;

Regulamin studiów, w § 31 stanowi: *Studenci wyróżniający się wynikami w nauce lub wybitnymi osiągnięciami artystycznymi mogą ubiegać o realizację studiów według indywidualnego planu studiów i programu kształcenia.*

Studenci pod opieką opiekunów naukowych (samodzielni pracownicy naukowcy) opracowują indywidualny plan studiów i program kształcenia.

Uniwersytet nie buduje specjalnych programów skierowanych do osób niepełnosprawnych. Ścisły kontakt studenta z nauczycielem umożliwia uwzględnienie specyfiki pracy z osobami niepełnosprawnymi, aczkolwiek budynek nie jest dostosowany do poruszania się po nim takich osób.

2) Ocena czy zakładane efekty kształcenia, treści programowe, formy i metody dydaktyczne tworzą spójną całość.

Zakładane efekty kształcenia, treści programowe, formy i metody dydaktyczne tworzą spójną całość. Zespół Oceniający zaleca jednak wprowadzenie sugerowanych poprawek. W przypadku niewprowadzenia takiej korekty, niektóre efekty kształcenia mogą nie zostać osiągnięte.

W chwili obecnej niektóre efekty kształcenia przedstawione w raporcie samooceny nie są przekonywujące w świetle proponowanego programu studiów, charakteru praktyk oraz po analizie prac dyplomowych.

Na stopniu licencyjnym poziom oraz liczba godzin przeznaczonych na przedmioty teoretyczne jest zdecydowanie za mała. Nie ma historii dramatu i teatru, nie ma analizy tekstu dramatycznego. Pominięta jest współpraca z reżyserem. Natomiast w efektach kształcenia wymienione są kompetencje osiągnięte bez zajęć w danym temacie.

Ocena końcowa 3 kryterium ogólnego³ znacząco

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

- 1) Przy bliższej analizie pojawia się szereg obaw, które powinny być wzięte pod uwagę przy dalszej pracy tego kierunku. Niepokój budzi bardzo wolna interpretacja terminu *scenografia*. Powstaje wrażenie, że kierunek przygotowuje studentów bardziej do okazjonalnego (okolicznościowego) projektowania niż do porządnego opartego o warsztat i tradycję działania. Dopiero pełne poznanie sztuki w „terminowaniu” może wyzwolić świadome oddalenie się od przyjętych zasad. Każdy eksperyment i nowatorstwo usprawiedliwi się gdy będzie finałem wcześniejszych rzetelnych doświadczeń i dochodzeń. Uwaga studentów niebezpiecznie skupia się głównie na tworzywie (materiałach), które dominuje nad podjętym tematem. Architektoniczność oglądanych prac oddala je od ich pierwotnego przeznaczenia. Atrakcyjność użytych materiałów przesuwa ciężar znaczeniowy oglądanych projektów czyniąc je bardziej pojęciem „sztuka dla sztuki”.

Jednym z ważniejszych środków oddziaływania na klimat scenografii jest światło. Jego rola nie została ani w programie, ani w oglądanych pracach w pełni podkreślona. Należałoby zwrócić uwagę na ten istotny problem. Pracownicy i ich opiekunowie powinni bardziej skoncentrować się na warsztacie, a nie już w początku studiów zabiegać o komercyjne zamówienia i wychodzić im naprzeciw. Ważne jest doświadczenie pozapracownicze, ale nie może ono zdominować estetyki w swoim głównym nurcie nauczania. Dotyczy to tak pracownicy scenograficznych jak i pracownicy ubioru.

Finał jakim jest praca magisterska bądź licencjacka też powinna ujawniać cały proces dochodzenia, być rezultatem wnikliwej analizy tematu, a nie sprowadzać się tylko do ogólnego charakteru bardziej intrygującego formą niż treścią. Wskazane by było, by część teoretyczna pracy stała się bardziej związana z podjętym tematem realizacji praktycznej. Dałoby to pełniejsze rozeznanie w podejmowanym temacie.

- 2) Po uwzględnieniu kilku (dość istotnych) korekt programowych dotyczących przedmiotów teoretycznych, współpracy z reżyserem i opieki merytorycznej nad praktykami studenckimi efekty kształcenia, treści programowe, formy i metody dydaktyczne będą miały szansę tworzyć spójną całość.

4. Liczba i jakość kadry dydaktycznej a możliwość zrealizowania celów edukacyjnych programu studiów

1). Ocena czy struktura kwalifikacji osób prowadzących zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku studiów oraz ich liczba umożliwiają osiągnięcie zakładanych celów i efektów kształcenia.

Kierunek posiada sześć pracowni projektowych prowadzonych przez pracowników samodzielnych, którzy oferują studentom swoją wiedzę popartą bogatym doświadczeniem profesjonalnym. Analiza osiągnięć kadry nie budzi żadnych zastrzeżeń. Trzeba również podkreślić, fachowość kadry asystenckiej, a w kilku przypadkach zawodową perfekcję. Strukturę kwalifikacji prowadzących zajęcia na kierunku scenografia ocenić można jako prawidłową. Liczba pedagogów jest odpowiednia, aby zostały zrealizowane cele i efekty kształcenia na ocenianym kierunku.

Jednak wskazane by było, by wśród kadry znaleźli się wykładowcy z większą wiedzą tak praktyczną jak i teoretyczną w rozumieniu pojęcia scenografia. Przed powstaniem ocenianego kierunku, uprawiane przez wykładowców zajęcia plastyczne odbiegały od założeń, które powinny być realizowane w edukacji scenografów i projektantów ubioru (a jeszcze bardziej kostiumu). Liczba osób prowadzących zajęcia jest stosunkowo duża, ale przy większej dyscyplinie tematycznej i problemowej (chodzi o ściślejszy związek z pojęciem kostium, scenografia) ilość tę można usprawiedliwić.

Załącznik nr 5 Nauczyciele akademicy realizujący zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku studiów, w tym stanowiący minimum kadrowe. Cz. I. Nauczyciele akademicy stanowiący minimum kadrowe. Cz. II. Pozostali nauczyciele akademicy.

2). Ocena spełnienia przez nauczycieli akademickich wymienionych w minimum kadrowym warunków określonych w przepisach prawa (w tym posiadanie odpowiednich kwalifikacji naukowych i dorobku w danym obszarze wiedzy lub doświadczenia zawodowego, pensum dydaktyczne, wymiar czasu pracy, a w przypadku studiów na poziomie magisterskim/drugiego stopnia - podstawowe miejsce pracy, nie przekroczenie limitu minimum kadrowych, złożenie oświadczenia dotyczącego zaliczenia do minimum kadrowego).

Analiza minimum kadrowego przeprowadzona została w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków,

prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445 z późn. zm.).

W teczkach osobowych nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe kierunku znajdują się dokumenty potwierdzające posiadanie deklarowanych tytułów i stopni naukowych w zakresie obszaru sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych. Teczki zawierają także świadectwa pracy, będące potwierdzeniem deklarowanego dorobku praktycznego.

Wszystkie osoby wskazane do minimum kadrowego złożyły na rok akademiki 2012/2013 oświadczenia o wyrażeniu zgody na wliczenie do minimum kadrowego kierunku „scenografia”. W przypadku żadnej z osób nie stwierdzono przekroczenia limitów możliwości stanowienia minimum kadrowego.

Do minimum kadrowego, wliczani są nauczyciele akademicy zatrudnieni w uczelni na podstawie mianowania albo umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, nie krócej niż od początku semestru studiów (§ 13 ust. 2 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków, prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445 z późn. zm.). Dla wszystkich nauczycieli akademickich wliczonych do minimum kadrowego na bieżący rok akademicki zaplanowano prowadzone na kierunku studiów i poziomie kształcenia zajęcia dydaktyczne w wymiarze przewidzianym przepisami (§ 13 ust. 3 ww. rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego).

Na podstawie § 14 ust.3 przywołanego wyżej rozporządzenia, minimum kadrowe dla studiów pierwszego stopnia na wizytowanym kierunku studiów stanowi zatrudnienie co najmniej trzech samodzielnych nauczycieli akademickich oraz co najmniej trzech nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora.

Na poziomie studiów drugiego stopnia (§ 15 ust.3) - zatrudnienie co najmniej trzech samodzielnych nauczycieli akademickich oraz co najmniej czterech nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora.

Kompetencje i dorobek twórczy wymienionej kadry nie budzi wątpliwości.

Zespół Oceniający zwraca jednak uwagę na fakt umieszczenia tylko jednego pedagoga ze stopniem doktora w minimum kadrowym ocenianego kierunku. Powoduje to przesunięcie większego ciężaru odpowiedzialności za kierunek na kadrę pedagogiczną z długim stażem bez wprowadzania młodszej kadry naukowej.

Ocena czy w minimum kadrowym są reprezentanci każdego obszaru wiedzy, odpowiadającego obszarowi kształcenia, do którego przyporządkowano oceniany kierunek studiów oraz czy obejmuje ono reprezentantów dyscyplin naukowych lub artystycznych, do których odnoszą się efekty kształcenia.

Władze Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii wskazały do minimum kadrowego na ocenianym kierunku studiów „scenografia” 8 nauczycieli akademickich. Wszystkie wskazane osoby Zespół Oceniający zaliczył do minimum kadrowego wizytowanego kierunku, w tym 3 osoby z tytułem naukowym profesora, 4 osoby ze stopniem doktora habilitowanego oraz 1 osobę posiadającą stopień naukowy doktora.

Jednoznaczna ocena spełnienia wymagań dotyczących minimum kadrowego dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu studiów.

Wszystkie wskazane osoby spełniają wymagania zarówno merytoryczne jak i formalne, a ponadto posiadają znaczące osiągnięcia oraz dorobek artystyczny. Tym samym warunki, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne uczelni, aby prowadzić studia na określonym

kierunku i poziomie kształcenia zawarte w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków, prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445 z późn. zm.) zostały spełnione. W skład minimum kadrowym wchodzi reprezentanci obszaru sztuki, odpowiadającego obszarowi kształcenia, do którego przyporządkowano oceniany kierunek studiów oraz obejmuje ono reprezentantów dyscyplin artystycznych, do których odnoszą się efekty kształcenia (dziedzina sztuk plastycznych, dyscyplina - sztuki piękne i sztuki projektowe).

Ocena stabilności minimum kadrowego (częstotliwości zmian jego składu).

W celu oceny stabilności minimum kadrowego ocenianego kierunku studiów dokonano analizy zaliczenia do tego minimum nauczycieli akademickich zatrudnionych w roku akademickim: 2010/2011, 2011/2012 i 2012/13.

Zmiany w składzie minimum kadrowego od chwili uruchomienia kierunku są bardzo rzadkie. Skład minimum kadrowego na przestrzeni ostatnich trzech zwiększył się o dwóch nauczycieli.

Zmiany w minimum kadrowym związane były m.in. ze zmianą struktury organizacyjnej Wydziału. Władze Wydziału planują powiększenie minimum kadrowego o jednego nauczyciela akademickiego, któremu w sierpniu b.r. został nadany stopień naukowy doktora. Spośród obecnie ośmiu nauczycieli akademickich wskazanych do minimum kadrowego - 4 zatrudnionych jest na podstawie mianowania, a 4 na podstawie umowy o pracę.

Skład minimum kadrowego na przestrzeni ostatnich trzech lat ocenić należy jako stabilny.

Ocena spełnienia wymagań dotyczących relacji między liczbą nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe a liczbą studentów ocenianego kierunku studiów.

Stosunek liczby nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe do liczby studentów kierunku spełnia wymagania określone w § 17 ust. 1 pkt.1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków, prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445 z późn. zm.) **wynosi 1:9,8, przy wymaganym 1:25.**

Ocena prawidłowości obsady zajęć dydaktycznych z poszczególnych przedmiotów: ocena zgodności obszarów nauki, dziedzin i dyscyplin naukowych reprezentowanych przez poszczególnych nauczycieli akademickich (w przypadku profilu praktycznego - ich doświadczenia zawodowe), ze szczegółowymi efektami kształcenia dla poszczególnych przedmiotów/modułów.

Pracownicy UAP prowadzący pracownie w ramach kierunku „scenografia” są wybitnymi specjalistami w swoich dziedzinach. Pedagodzy, zarówno związani ze specjalnością scenografii, jak i ze specjalnością ubioru są profesjonalistami w pełnym tego słowa znaczeniu i co istotne również pozostają cały czas aktywni zawodowo. Są prawidłowo obsadzeni w zgodzie z ich przygotowaniem i wiedzą.

Ocena kadry prowadzącej przedmioty projektowe zasługuje na bardzo wysoka ocenę.

Ogólna ocena hospitowanych zajęć dydaktycznych.

Wszystkie hospitalizowane zajęcia ocenione zostały bardzo wysoko. Pedagodzy kompetentni, przygotowani, reagujący na potrzeby studenta, wykazują się obszerną wiedzą i doświadczeniem. Umiejętnie kierują współpracą ze studentami, motywując ich skutecznie do pracy.

Zajęcia były interesujące i na wysokim poziomie merytorycznym.

Załącznik nr 6 Informacja o hospitowanych zajęciach i ich ocena.

3). Ocena prowadzonej polityki kadrowej i jej spójności z założeniami rozwoju ocenianego kierunku studiów:

- procedur i kryteriów doboru oraz weryfikacji nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku studiów, ich przejrzystości i upowszechnienia;

Wszystkie stanowiska – od asystenta do profesora zwyczajnego są obsadzone w drodze konkursu.

Kadrę stanowią w ogromnej większości nauczyciele akademicy, dla których Uniwersytet Artystyczny jest pierwszym miejscem pracy. Wszyscy pracownicy dydaktyczni zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy wypełniają przynależne im pensa godzinowe.

- systemu wspierania rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej, w tym poprzez zapewnienie warunków do rozwoju naukowego i umiejętności dydaktycznych (urlopy naukowe, stypendia, staże, wymianę z uczelniami i jednostkami naukowo-badawczymi w kraju i za granicą), oraz ocena jego efektywności.

Wydział stara się zatrudniać najzdolniejszych swoich absolwentów Uczelni, jako młodą kadrę.

W tym celu kandydaci oceniani są pod kątem umiejętności uzyskanych po zakończeniu studiów oraz prognozy rozwoju artystycznego i projektowego.

Następnie, władze ocenianego kierunku deklarują dążenie do szybkiego przeprowadzenia awansu naukowego młodej kadry na najwyższym poziomie. Stąd kształcenie i doskonalenie młodych pedagogów poprzez zdobywanie kolejnych stopni w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki projektowe, umożliwianie wyjazdów na sympozja naukowe, plenery, praktyki, zachęta do wykładów i odczytów w innych uczelniach i instytucjach kultury, organizacja prezentacji i wystaw projektów i osiągnięć w kraju i za granicą.

Co 4 lata kadra naukowo-dydaktyczna poddawana jest ocenie i weryfikacji przez Senacką Komisję ds. Oceny Nauczycieli Akademickich.

Przyjęta polityka kadrowa sprawdza się poprzez m.in. przywiązanie wykładowców do wydziału.

Opinie prezentowane przez nauczycieli akademickich podczas spotkania z zespołem oceniającym, perspektywy rozwoju kierunku i ograniczenia.

W spotkaniu z zespołem oceniającym uczestniczyło ośmioro nauczycieli akademickich. Przedstawili swój punkt widzenia na kształtowanie programu kierunku. Podkreślali otwartość kierunku, w tym współpracę z instytucjami zewnętrznymi i coroczną wystawę prac dyplomowych na Targach Poznańskich. Stanowi to nobilitację obrony poprzez jej publiczny charakter. Również coroczne wystawy końcowe każdej z pracowni (otwarte dla ludzi z zewnątrz) dają możliwość publicznej oceny osiągniętych rezultatów i stanowią zachętę dla

następnych studentów do wyboru pracowni. Po każdym przeglądzie grono nauczycielskie spotyka się i omawia wyniki.

Opowiedzieli o trudności, jaka stanowi fakt, że na zajęciach spotykają się studenci nie tylko różnych specjalności, ale nawet kierunków czy wydziałów. Wymaga to wnikliwej analizy, co dany student mógłby osiągnąć w danej pracowni, a następnie dość indywidualne formułowanie tematów, żeby otworzyć wrażliwość na przestrzeń i czas każdego studenta. Należy przy tym zwracać uwagę na umiejętności, których brak bywa niekiedy powodem nieprzyjęcia do pracowni.

Mówili, że starają się, by nauczanie było jak najbliżej późniejszej pracy zawodowej, stąd takie zagadnienia, jak psychologia tłumu czy psychofizjologia widzenia.

Podkreślali wagę możliwości, jakie daje współpraca z niektórymi teatrami. Pozwala to niektórym studentom odbyć asystentury przy produkcji scenografii, czy z Akademią Muzyczną, gdzie zdarza się przygotować we współpracy z tamtejszymi studentami etudy teatralne.

Nauczyciele dotkliwie odczuwają brak w Poznaniu szkoły teatralnej, bo – jak twierdzą – dyplomy byłyby ciekawsze w realizacji.

Kierunek utrzymuje ścisłe związki z Centrum Kultury „Zamek” oraz z telewizją i organizatorami corocznych parad w mieście. Z telewizją wiąże nadzieje na wprowadzenie nowej specjalności.

Pedagodzy cenią sobie plenery i warsztaty, które umożliwiają praktyczne bliższą współpracę projektową i chwalą możliwość przeprowadzenia konkretnych projektów badawczych. Ostatnio Uczelnia podpisał umowę z teatrem w Legnicy na rewitalizację zniszczonych obiektów teatralnych.

Na pytanie na temat śledzenia karier absolwentów przypomnieli, że Biuro Karier i Promocji znajduje się w stadium początkowym swojej działalności. Wspomnieli o trudności, jaką stanowi fakt, że dość trudno jest wyegzekwować kontakt absolwenta z Uczelnią. Niektórzy nie życzą sobie podawania Uczelni swoich osiągnięć lub tego, by Uczelnia się nimi chwaliła. Ale ponieważ środowisko jest dość małe, liczba absolwentów dość niska, a pierwsze dyplomy magisterskie zostały wydane w roku 2010 – mają dość dobry ogląd sytuacji.

Nauczyciele podkreślali, że wszyscy służą studentom obu specjalności prowadzonym na kierunku. Na przykład student ze specjalności „scenografia” pracujący nad projektem indywidualnym może korzystać z pracowni ubioru, a powstający wtedy kostium staje się elementem tego projektu.

Pedagodzy podkreślali rolę absolwentów, którzy wpisują się w pracę wydziału poprzez asystentury i wdrażanie się w pracę pedagogiczną.

Ocena końcowa 4 kryterium ogólnego³ w pełni

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Analiza obsady zajęć pozwala wyrazić zdanie, że przestrzegana jest zgodność między zakresem przedmiotu a przygotowaniem, dorobkiem i specjalnością artystyczną reprezentowaną przez nauczyciela prowadzącego przedmiot.

Jedynie uwagi związane są ze zbyt małą liczbą praktykujących scenografów, którzy mogliby nadać kierunkowi bardziej związany z widowiskiem charakter.

2) Wydział Architektury Wnętrz i Scenografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu spełnia wymagania kadrowe odnośnie minimum kadrowego na kierunku „scenografia” zarówno w zakresie liczby pracowników naukowo - dydaktycznych, jak również kwalifikacji

zawodowych, artystycznych, naukowych oraz dydaktycznych. Wszyscy przedstawieni nauczyciele akademicy spełniają kryteria formalne pozwalające na wliczenie w skład minimum kadrowego wizytowanego kierunku studiów.

3) System doboru oraz weryfikacji kadry dydaktycznej ocenianego kierunku studiów, jest prawidłowy.

5. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa, którą dysponuje jednostka a możliwość realizacji zakładanych efektów kształcenia oraz prowadzonych badań naukowych

- ocena stopnia dostosowania bazy dydaktycznej służącej realizacji procesu kształcenia na ocenianym kierunku studiów do możliwości osiągnięcia deklarowanych efektów kształcenia, w szczególności zapewniania dostępu do infrastruktury niezbędnej z uwagi na specyfikę kierunku (sale wykładowe, pracownie i laboratoria specjalistyczne oraz ich wyposażenie, dostęp do komputerów, Internetu, specjalistycznego oprogramowania, specjalistycznych baz danych, niezbędnego księgozbioru, w tym udostępnionego przez inne biblioteki, także wirtualnie). W przypadku stwierdzenia braków w tym zakresie należy wskazać w jaki sposób braki te mają wpływ na jakość kształcenia oraz jakie efekty kształcenia nie zostaną osiągnięte;

Na wstępie należy podkreślić, że Zespół Wizytujący przebywał na terenie Uczelni w okresie remontu istniejącego budynku i początku budowy nowych budynków dostosowanych do współczesnych norm i wymagań. Plany zakładają, że w ciągu dwóch lat oddane do użytku nowe powierzchnie poszerzą bazę i usprawnią proces dydaktyczny m.in. na kierunku „scenografia”.

Specyfiką UAP jest fakt, że trudno mówić o odrębnej bazie dydaktycznej służącej jedynie wizytowanemu kierunkowi, bowiem studenci tego kierunku odbywają zajęcia w salach i pracowniach, z których korzystają studenci wielu różnych wydziałów i kierunków studiów. Zgodnie z założonym programem dydaktycznym, spotkanie studentów różnych wydziałów i kierunków na wspólnych zajęciach praktycznych i teoretycznych prowadzić ma do integracji.

Gmach główny znajduje się przy Alejach Marcinkowskiego w budynku przedwojennego Starostwa Krajowego w Poznaniu. Poza nim zajęcia odbywają się w czterech innych budynkach położonych w najbliższej okolicy. Do każdego z nich dostać się można w kilkanaście minut piechotą.

Salę dydaktyczną wyposażono w nagłośnienie (głośniki typu JBL CONTROL), zestawy komputerowe, telewizory, odtwarzacze DVD LG V280 oraz THOMSON, magnetofony i projektory AF 250, EPSON EB-S6, pozwalają na prowadzenie zajęć z wykorzystaniem nowoczesnych, multimedialnych środków przekazu.

Dobrze wyposażona jest baza komputerowa z dostępem do Internetu zapewnionym przez łącze światłowodowe o przepustowości 1 Gb/s. Dostawcą Internetu jest Poznańskie Centrum Superkomputerowo Sieciowe. Sieć wewnętrzna zbudowana jest w technologii Ethernet. Wykorzystywane media transmisyjne w sieci: skrzyżowanie, światłowód, radio. Średnia przepustowość w sieci wewnętrznej to 100 Mb/s. Laboratorium komputerowe wyposażone zostało w 17 zestawów komputerowych FSC, skaner A3, skaner AGFA, skaner płaski A4, projektor EPSON EMP S5, nagrywarke PLEXTOR oraz drukarki EPSON SX 115, HP LJ2015 DN, HP LJ4.

Do dyspozycji studentów pozostaje specjalistyczne wyposażenie pracowni projektowych:

- w Pracowni Scenografii I :

20 lamp Refl (w tym: 4 typu RL FLOOD PRO 1000S R7S, 12 typu EL THEATRE 650/1000, 4 typu EL FS 600 36),
mikser światła oraz walizka SGM STER, statyw HAMA STAR63, aparat NIKON D60 BODY, obiektyw SIGMA 18-200MM, 2 sterowniki do światła DPX, tablet WACOM INTUOS3 A4, walizki OMT RACK 2U 36 cm, zestaw komputerowy FSC CELSIUS wraz z drukarką i skanerem, projektor EPSON EB-X6 EDU.

- w innych pracowniach scenograficznych:

zestawy komputerowe, telewizor wraz z magnetowidem, odtwarzacz DVD THOMSON, 8 skrzyń 100x70x40, statyw SHOW II ALU PLUS oraz 2 statywy STT 400.

- w pracowni projektowania ubioru:

drewniana lada, 10 manekinów – płótno, 5 manekinów – styropian, 9 maszyn do szycia typu 870A, ADLER, BERNINA, BROTHER, ŁUCZNIK, METROSPECJAL, SINGER, OWERLOK 747, prasulec, żelazko, 11 wieszaków na kółkach. Pracownia posiada stanowisko komputerowe wyposażone w zestaw komputerowy VCE675 wraz z drukarką, skanerem, odtwarzaczem DVD.

Studenci korzystają ponadto z wyposażenia wybranych pracowni rysunkowych, malarskich oraz pracowni artystycznych pozostałych wydziałów, tj. rzeźba, fotografia,

Szkoła dysponuje bardzo dobrze wyposażoną biblioteką: ok. 55 000 pozycji, 23 czasopisma zagraniczne i 15 polskich w prenumeracie.

Funkcjonuje system elektronicznej rezerwacji, na stronie www.bg.nap.edu.pl dostępne są formularze, dzięki którym wykładowcy mogą zamówić pozycje potrzebne dla studentów. Czytelnia posiada stanowiska komputerowe z dostępnym Internetem i zasobem pozycji w formie elektronicznej.

Biblioteka korzysta z systemu bibliotecznego HORIZON i wchodzi w skład Wielkopolskiej Biblioteki Cyfrowej. Dzięki temu studenci mogą korzystać z zasobów następujących bibliotek, które wchodzi w skład Poznańskiej Fundacji Bibliotek Naukowych, utworzonej dnia 6 maja 1996r. z inicjatywy rektorów państwowych poznańskich szkół wyższych: Biblioteka Główna UAP, Biblioteka Katedry Fotografii, Biblioteka Uniwersytecka, Biblioteka Główna Akademii Ekonomicznej, Biblioteka Główna Politechniki Poznańskiej, Biblioteka Główna Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego, Biblioteka Główna Akademii Wychowania Fizycznego, Biblioteka Główna Akademii Rolniczej, Biblioteka Główna Akademii Muzycznej, Biblioteka Raczyńskich, Filia nr 39.

Sieć bibliotek, wchodzących w skład Poznańskiej Fundacji Bibliotek Naukowych, dysponuje ponad 450 stacjami roboczymi i obsługuje ok. 90 tys. czytelników. Biblioteczne bazy danych (każda z bibliotek dysponuje własną bazą danych) posadowione są na 2 serwerach umieszczonych w Poznańskim Centrum Superkomputerowo Sieciowym. Do głównych zadań Fundacji należy sprawowanie nadzoru technicznego nad funkcjonowaniem systemu bibliotecznego.

Biblioteka korzysta z systemu zabezpieczającego 3MRFiD.

Jedynym mankamentem dotyczącym infrastruktury, na który studenci narzekają, a Zespół Oceniający stwierdził to naocznie, jest fakt, że pomieszczenia przeznaczone na pracownię (rysunku czy malarstwa) są za ciasne, jak na liczbę ćwiczących. Pozostaje nadzieja, że remont i trwająca dobudowa budynku rozwiążą te niedogodności.

Zespół Oceniający stwierdził również pewne trudności w pełnym przekazywaniu wiedzy i umiejętności w pracowniach projektowania ubioru. Ponieważ kostium w swojej ostatecznej, skończonej wersji zawsze znajduje się w świetle, ważne jest, by taką jego wersję można było prześledzić przy projektowaniu. Brakuje w pracowni ubioru miejsca, w którym można by tę

ważną ocenę przeprowadzić. Rola światła w prezentacji i ekspozycji kostiumu jest bardzo znacząca. Praca nad budowaniem kostiumu w naturalnym roboczym oświetleniu pozbawia go zasadniczego poetyckiego odbioru. Kameralność jego prezentacji, odpowiednie dozowanie światła powinno być ważnym elementem edukacji w tej pracowni.

- ocena poprawności doboru instytucji, w których prowadzone są zajęcia praktyczne lub praktyki zawodowe do celów kształcenia i założonych efektów kształcenia;

Nie ma regulaminu praktyk na kierunku. Sprawy praktyk (dokumentacja, rozliczanie) prowadzi pracownica dziekanatu zajmująca się również praktykami kierunku Architektura Wnętrz. Inna pracownica prowadzi sprawy praktyk studentów niestacjonarnych.

Nie ma w programie punktów ECTS za odbycie praktyk na studiach stacjonarnych. Zgodnie z zaleceniami mają zostać wprowadzone od roku akadem. 2013/2014. Natomiast na studiach niestacjonarnych w planie studiów w roku akadem. 2012/2013 przewidziane są 4 pkt ECTS.

Informacją o konieczności odbycia praktyk jest adnotacja o tym obowiązku na planie studiów. Uczelnia nie ma podpisanych umów z pracodawcami. Student szuka miejsca praktyk we własnym zakresie. Wydział nie prowadzi regularnych praktyk zawodowych. W przypadku zrealizowanych indywidualnie przez studentów, wskazywane przez nich instytucje nie w pełni wpisują się w zakres funkcjonowania kierunku i nie zawsze zapewniają osiągnięcie zakładanych celów i efektów kształcenia.

- ocena spójności planowanego rozwoju ocenianego kierunku z rozwojem infrastruktury, w której prowadzone jest kształcenie na tym kierunku. Ocena polityki finansowej uczelni i jednostki w tym zakresie (planowane nakłady na utrzymanie i doskonalenie infrastruktury);

Kierunek, wraz z jednostką organizacyjną i całą uczelnią znajduje się w tej chwili w sytuacji, gdy w głównym gmachu UAP trwa modernizacja, rewitalizacja i rozbudowa. Te działania mają unowocześnić i rozszerzyć możliwości edukacyjne zarówno ocenianego kierunku, jak i całej Uczelni. W działania te zaangażowane są olbrzymie środki (m.in. europejskie) a czas ich trwania przewidziany jest na dwa lata.

Należy przypuszczać, że po skończonym remoncie będziemy mieli do czynienia z nowoczesną i świetnie dostosowaną do potrzeb bazą dydaktyczną.

- ocena przystosowania infrastruktury dydaktycznej do potrzeb studentów niepełnosprawnych;

W uczelni nie ma udogodnień pozwalających na bezproblemowe korzystanie z infrastruktury przez osoby niepełnosprawne. Władze uczelni zapowiadają uwzględnienie tych wymogów w nowobudowanych pomieszczeniach.

Ocena końcowa 5 kryterium ogólnego³ W pełni Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryterium szczegółowego

Należy zwrócić uwagę na trwający remont, który utrudnia życie tak ocenianemu kierunkowi, jak i całej Uczelni. Podkreślić trzeba maksymalne wykorzystanie istniejących pomieszczeń we wszystkich użytkowanych budynkach.

Rozmach oraz kierunek remontu i nowych inwestycji budzą szacunek. Najprawdopodobniej nowa, powstająca dzięki remontowi infrastruktura, zapewni warunki najwyższej jakości.

6.Badania naukowe prowadzone przez jednostkę w zakresie obszaru/obszarów kształcenia, do którego został przyporządkowany oceniany kierunek studiów

- ocena wpływu prowadzonych w jednostce badań naukowych na realizowany proces dydaktyczny, w tym na kształtowanie programu kształcenia i indywidualizację nauczania, oraz ocena udziału studentów w badaniach naukowych i w prezentacji /publikacji ich wyników;

Spectrum prowadzonych badań w ramach działalności statutowej jest bardzo szerokie. Związane jest to głównie z procesem awansu kadry pracowniczej.

Poruszane zagadnienia oraz forma otwartych przewodów doktorskich i habilitacyjnych pozwala studentom na udział w końcowych etapach przewodów. To daje nadzieję, że kontakt z poruszonymi zagadnieniami może wpływać inspirująco na studentów i poszerzać pole problematyki zawodowej o nowe aspekty.

- ocena wpływu współpracy naukowej i badawczej z innymi uczelniami lub instytucjami z otoczenia gospodarczego i społecznego na proces dydaktyczny (dostęp studentów do nowoczesnego, unikatowego sprzętu i aparatury, nowych technologii, finansowanie zakupu specjalistycznego wyposażenia pracowni i laboratoriów jednostki itp.);

Wszechstronna współpraca z innymi uczelniami i instytucjami jest bardzo aktywna na wielu polach. Studenci ocenianego kierunku mają szansę uczestniczyć w wielu krajowych i zagranicznych warsztatach teatralnych. Biorą udział w licznych konkursach i festiwalach teatralnych.

Znaczenie tak szeroko prowadzonej współpracy z wieloma instytucjami jest w wypadku studentów scenografii bezcenne. Pozwala na zdobycie nowych doświadczeń, poznanie współczesnych technologii teatralnych i poszerzenie kontaktów w świecie teatru.

Tego typu działalność, bardzo dobrze rozwinięta na Uniwersytecie Artystycznym, zasługuje na uwagę i wyróżnienie.

Ocena końcowa 6 kryterium ogólnego³ w pełni

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryterium szczegółowego

Oceniany kierunek może wykazać się bogatymi badaniami w obszarze sztuki i to w bardzo szerokim spectrum. Związane są one ze sztukami projektowymi i pięknymi. Pozwalają z jednej strony na awans kadry, z drugiej na praktyczną współpracę ze studentami.

7. Wsparcie studentów w procesie uczenia się zapewniane przez Uczelnię

1). Ocena czy zasady rekrutacji umożliwiają dobór kandydatów posiadających wiedzę i umiejętności niezbędne do uzyskania w procesie kształcenia zakładanych efektów kształcenia. Ocena czy nie zawierają regulacji dyskryminujących określoną grupę kandydatów. Ocena zasad ustalania wielkości rekrutacji - uwzględnienie związku liczby rekrutowanych studentów z potencjałem dydaktycznym jednostki i jakością kształcenia.

Zasady rekrutacji zostały zawarte w regulaminach organizacji i przeprowadzania sprawdzianu kwalifikacyjnego, przyjętych uchwałą Senatu. W regulaminach znalazła się szczegółowa informacja na temat zasad rekrutacji, ze szczególnym uwzględnieniem sprawdzianu kwalifikacyjnego.

Sprawdzian kwalifikacyjny na studia stacjonarne pierwszego stopnia ma charakter konkursowy. Składa się na niego: sprawdzian z rysunku i malarstwa oraz sprawdzian

kierunkowy połączony z autoprezentacją prac rysunkowych. Pozwala to sprawdzić predyspozycje kandydata.

Sprawdzian kwalifikacyjny na studia drugiego stopnia polega na prezentacji przez kandydata portfolio zawierającego dokumentację prac o charakterze scenograficznym lub z zakresu projektowania ubioru. Szczególną uwagę zwraca się na licencjacką pracę dyplomową znajomość zagadnień związanych ze sztuką.

Zasady te nie dyskryminują żadnej grupy kandydatów. Są szczegółowo opisane i ogólnie dostępne na stronie internetowej Uczelni.

Wobec wzrastającej liczby przyjmowanych kandydatów, studenci obecni na spotkaniu z zespołem oceniającym wyrazili obawę, że liczba stanowisk w pracowniach jest niewystarczająca, by studiowała tu zbyt duża grupa studentów. Istotnie, wizyta na zajęciach w pracowni rysunku potwierdziła ten stan rzeczy: rozstawione sztalugi stały bardzo ciasno obok siebie i utrudniały poruszanie się studentów między nimi, a nawet przeszkadzały w swobodnej obserwacji modelki. Pozostaje nadzieja, że trwająca rozbudowa Uczelni rozwiąże ten problem.

Ocena prawidłowości określenia nakładu pracy i czasu niezbędnego do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia – ogólnych, specyficznych i szczegółowych (dla kierunku, poziomu kwalifikacji i profilu, modułu kształcenia).

Wydział podejmuje wysiłki, by w sposób właściwy określić nakład pracy i czasu studenta. Studentów prosi się o określenie nakładu swojej pracy w ankietach, ale nie tłumaczy się studentom, co dokładnie mieliby w tym zakresie uwzględnić. Uczelnia nie podejmuje wystarczających działań, które podnosiłyby wśród studentów wiedzę na temat systemu ECTS.

2). Ocena czy system oceny osiągnięć studentów jest zorientowany na proces uczenia się, zapewnia przejrzystość i obiektywizm formułowania ocen, a wymagania w nim określone są wystandaryzowane.

System oceny osiągnięć studentów na Wydziale jest zorientowany na proces uczenia się. Wymagania oraz zakres zajęć są przedstawiane na początku każdego semestru. Ciągła obecność wykładowcy w trakcie pracy nad zadanym projektem zapewnia stałą informację na temat postępów w pracy, popełnianych błędów i niedociągnięć.

3). Ocena możliwości mobilności studentów stworzonych poprzez strukturę i organizację programu ocenianego kierunku. Ocena działań wspierających mobilność studentów, w tym związanych z popularyzacją wiedzy na temat systemu ECTS, i ułatwiania studentom wykorzystania możliwości stwarzanych przez ten system zarówno w kraju jak i za granicą.

W Uczelni funkcjonuje dział współpracy z zagranicą. Jego zadaniem jest umożliwianie m.in. wymiany zagranicznej studentom poprzez udział w programie Erasmus. Najnowsze informacje dotyczące zasad rekrutacji i możliwych wyjazdów dostępne są na stronie internetowej Uczelni. Studenci kierunku scenografia mogą korzystać z trzech umów wyjazdowych na część studiów. Jednak choć propozycje te są dostosowane do programu studiów, to studenci nie wykazują zbyt dużego zainteresowania taką możliwością. Wynika to w znacznej mierze z dwóch faktów.

Po pierwsze, program studiów umożliwia wyjazd jedynie na drugim roku studiów licencjackich lub na pierwszym roku studiów magisterskich. Jest to poważna trudność dla studiujących, gdyż w przypadku studentów studiów pierwszego stopnia, ubieganie się

o wyjazd w ramach programu należy rozpocząć wraz z końcem pierwszego semestru studiów. Trudno oczekiwać od studentów w takim momencie, by byli gotowi na podjęcie wyzwania studiów za granicą. Co zaś tyczy się wyjazdów na studiach drugiego stopnia, to procedura ubiegania się o nie musi rozpocząć się jeszcze na studiach pierwszego stopnia, gdy student nie ma pewności, że będzie mógł kontynuować studia na tym kierunku na drugim stopniu. Obecnie obowiązujący regulamin rekrutacyjny uniemożliwia wyjazdy na roku dyplomowym. Wydaje się, że jest to zbyt rygorystyczny warunek, który w znaczący sposób wpływa na nikłe zainteresowanie ofertą mobilności.

Po drugie, studenci obawiają się wyjazdów w ramach programu Erasmus z powodu niewystarczającej wiedzy na temat realiów, w szczególności finansowych w trakcie takiego stypendium. Władze Uczelni, Wydziału przywiązują zbyt mało uwagi do aspektu informacyjnego w promowaniu mobilności.

W trakcie rozmowy z władzami Wydziału pojawiła się deklaracja, że na stronie internetowej Uczelni zamieszczone zostaną informacje od studentów, którzy uczestniczyli w wyjazdach, a do wyjazdów pod pewnymi warunkami zostaną dopuszczeni także studenci w pierwszym semestrze roku dyplomowego.

Nauka języków obcych jest dostosowana do wiedzy i umiejętności studentów na początku studiów. Przeprowadzany jest tekst kwalifikacyjny, dzięki któremu dokonuje się podziału studentów ze względu na poziom zaawansowania językowego. Studenci obecni na spotkaniu z zespołem oceniającym wyrazili zadowolenie jakości uczelnianej oferty z zakresu języków obcych.

Ocena wpływu współpracy międzynarodowej prowadzonej przez jednostkę na możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia (wymiana studentów, udział studentów w badaniach realizowanych w ramach tej współpracy).

Bardzo mała liczba studentów aktywnie uczestniczy we współpracy międzynarodowej. W związku z powyższym wpływ takiej współpracy na możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia jest znikomy, bardziej przypadkowy niż systemowo przemyślany.

4). Ocena systemu opieki naukowej i dydaktycznej nad studentami ocenianego kierunku studiów, w tym wspomaganie studentów w procesie uczenia się: bez udziału nauczycieli akademickich oraz z wykorzystaniem technik i metod kształcenia na odległość.

Małe liczebnie grupy oraz formuła zajęć oparta na konsultacjach zapewnia studentom właściwą opiekę naukową i dydaktyczną ze strony nauczycieli akademickich. Ponadto, wykładowcy są dostępni dla studentów w czasie pełnionych dyżurów. Dużą część zadań studenci wykonują też samodzielnie, a kontakt z nauczycielami akademickimi przybiera postać konsultacji projektów.

Studia na kierunku scenografia nie są prowadzone w oparciu o techniki i metody kształcenia na odległość.

Ocena kompletności informacji zawartych w programach poszczególnych przedmiotów (sylabusach) i ich przydatności studentom w procesie uczenia się. Ocena przydatności zalecanych materiałów dydaktycznych do realizacji zakładanych celów i efektów kształcenia; Ocena mechanizmów motywujących studentów do osiągnięcia lepszych efektów kształcenia i ich skuteczności.

Studenci otrzymują kompleksową informację na temat treści nauczania, zakładanych efektów kształcenia (choć pojęcie to nie jest odpowiednio akcentowane), zasad zaliczenia.

Studenci są motywowani do osiągania lepszych efektów kształcenia poprzez umożliwianie udziału w wystawach i projektach realizowanych przez wykładowców. Propozycje tego typu są składane najlepszym studentom w pracowniach, co należy ocenić jako skuteczny sposób motywacyjny.

Materiały dydaktyczne studenci otrzymują w postaci kserokopii lub listy lektur. Pozwala im to przygotowywać się do zajęć oraz pomyślnie zdać egzaminy lub ewentualne kolokwia.

Ocena zakresu opieki materialnej i socjalnej oferowanej studentom ocenianego kierunku studiów.

Studenci kierunku scenografia mogą korzystać z pomocy materialnej, w ramach środków z ministerstwa nauki i szkolnictwa wyższego, które tworzą Fundusz Pomocy Materialnej. Corocznie ogłaszany jest regulamin pomocy materialnej, w którym znajdują się pełne informacje na temat systemu ubiegania się o pomoc, rodzajach stypendiów oraz organizacji wewnątrzuczelnianego systemu pomocy materialnej (komisje stypendialne). Jednak w akcie tym znalazło się kilka przepisów niezgodnych z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym:

1. Regulamin przyznaje uprawnienia w zakresie stypendium rektora dla najlepszych studentów wydziałowej komisji stypendialnej. Tymczasem zgodnie z art. 175 ust. 4 ustawy takie uprawnienie można przekazać wyłącznie odwoławczej komisji stypendialnej.
2. Ponadto, regulamin ustala skład komisji stypendialnej wydziałowej i odwoławczej, wskazując, możliwość członkostwa w komisjach określonym przedstawicielom studentów. Tymczasem pełne prawo delegowania wybranych przez siebie przedstawicieli do udziału w pracach ww. powinno należeć do kompetencji samorządu studentów. W regulaminie znalazła się także regulacja, na mocy której to dziekan podejmuje decyzję, ilu studentów i na jakich zasadach uczestniczyć będzie w pracach komisji. Tego typu postanowienia nie znajdują podstaw w ustawie.
3. Regulamin ustala dzień 30 września jako termin składania wniosków o przyznanie świadczeń pomocy materialnej. Tymczasem studenci pierwszego roku uzyskują prawa studenta dopiero 1 października. Wtedy dopiero mogą zacząć ubiegać się o stypendia.
4. W regulaminie nie zwarto szczegółowej rozpiski osiągnięć, które brane są pod uwagę przy przyznawaniu stypendium rektora wraz z przydzieloną im punktacją. Brak takiej informacji wpływa na obniżenie transparentności przyznawania tego świadczenia.

Dokumentacja Uczelni w sprawie stypendiów jest prowadzona bardzo starannie. Studenci otrzymują decyzje administracyjne z rozbudowanym uzasadnieniem. Komisje prowadzą protokoły z posiedzeń. Komisje stypendialne zostały powołane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Uczelnia przeprowadza szkolenie dla komisji stypendialnych, w czasie którego członkowie komisji poznają zasady przyznawania świadczeń, w tym podstawy Kodeksu postępowania administracyjnego. Co więcej, pracownicy administracyjni zajmujący się stypendiami przeszli w ostatnim czasie profesjonalne szkolenie z zakresu m.in. zasad obliczania dochodów w rodzinie studenta. Tego typu praktyka jest przykładem działania pro jakościowego w obszarze przyznawania pomocy materialnej.

Pomimo tego, że Uczelnia nie posiada własnych domów studenckich, to studenci mogą mieszkać w domu studenta należącym do Politechniki Poznańskiej.

Ocena działalności uczelni/jednostki wspierającej rozwój zawodowy, kulturowy i społeczny studentów.

Wydział nie przywiązuje zbyt dużej uwagi do rozwoju zawodowego i społecznego studentów. Ciągłe zapewnianie rozwoju kulturalnego determinuje charakter Uczelni, np. poprzez organizację wystaw. Jednak studenci obecni na spotkaniu zadeklarowali, że odczuwają niewystarczające wsparcie Uczelni w tym zakresie. Studenci wyrazili potrzebę, aby Uczelnia zapewniła im możliwość współpracy z teatrami, dzięki czemu mogliby obserwować pracę scenografów. Studenci negatywnie odnieśli się do faktu braku możliwości skorzystania z dodatkowych zniżek przy zakupie biletów na przedstawienia teatralne.

Opinie studentów prezentowane podczas spotkania z zespołem oceniającym, wskazywane przez nich mocne i słabe strony procesu kształcenia, poziom zadowolenia z systemu opieki naukowej, dydaktycznej, materialnej i socjalnej.

Studenci uczestniczący w spotkaniu z zespołem oceniającym wyrażali bardzo pozytywne opinie na temat opieki dydaktycznej i naukowej oraz procesu kształcenia. Szczególnie ceniony jest bezpośredni kontakt z nauczycielami akademickimi oraz indywidualizowana ścieżka kształcenia. Studenci cenią także podejście nauczycieli akademickich do nich samych. Relacje oparte są na wzajemnym szacunku, a współpraca jest na wysokim poziomie merytorycznym.

Jako słabe strony procesu kształcenia studenci wskazali kwestie organizacyjne. Plan zajęć zawiera tzw. „okienka”, które wydłużają obecność studentów na Uczelni, bez równoczesnego udostępnienia miejsca do pracy nad realizowanymi projektami. Czas jednak jest zbyt krótki, by studenci mogli pojechać do domów. Kończy się więc na tym, że studenci czas ten spędzają w jednym z uczelnianych bufetów. Ponadto, taka sytuacja uniemożliwia studentom podjęcie w dni powszednie pracy zarobkowej.

Studenci studiów pierwszego stopnia nie mają zapewnionej możliwości zostawiania swoich projektów w budynku szkoły w sposób gwarantujący, że ich prace są odpowiednio zabezpieczone przed zniszczeniem.

Studenci zgłosili także, że brakuje im współpracy z uczelniami teatralnymi. W połączeniu projektów dyplomowych między studentami reżyserii i studentami scenografii widzą ogromną szansę na rozwój. Choć uczelni teatralnych nie ma w Poznaniu, to studenci się tym nie zrażają. Są gotowi na poniesienie dodatkowych kosztów, jeśli pozwoliłoby to im na podniesienie swoich kwalifikacji zawodowych.

Studenci znają rodzaje stypendiów. Wiedzą, gdzie mogą uzyskać informację na ten temat (na stronie internetowej i w dziale stypendialnym). Znają zasady i kryteria przyznawania stypendium rektora dla najlepszych studentów. Studenci wyrażali zadowolenie z możliwości zamieszkania w domu studenckim, choć jak przyznają brakuje tam miejsca do pracy nad projektami. Na terenie Uczelni działają dwa bufety, które zarówno pod względem menu, jak i cen odpowiadają potrzebom i możliwościom studentów. Opieka socjalna i materialna została oceniona przez studentów pozytywnie.

Bardzo pozytywne wypowiedzi dotyczyły kadry, prowadzącej zajęcia. Studenci podkreślali, że pedagodzy są kompetentni, wspierający i na każdym kroku mobilizują ich do wytrwałości w pracy. Kontakt z prowadzącymi zajęcia jest odpowiedni – są dostępni na dyżurach oraz za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Sytuacja lokalowa Uczelni jest oceniana przez studentów częściowo pozytywnie. Trwający remont jest dosyć uciążliwy z uwagi na hałas, ale zajęcia dydaktyczne mogą być prowadzone. Bywa, że w pracowniach jest za mało miejsca. Według studentów obecnych na spotkaniu wynika to ze zwiększającej się rokrocznie liczby studentów.

Studenci negatywnie ocenili miejsce, w którym odbywają plenery. Wyjazd jest stosunkowo kosztowny i nie ma możliwości odbywania pleneru w innej lokalizacji.

Studenci wiedzą ogólnie o możliwości wyjazdów w ramach programu Erasmus. Nie są jednak zainteresowani taką formą uzupełnienia swoich studiów. Jako główny powód braku zainteresowania wymieniają obawę o wysokie koszty takiego wyjazdu, koszty materiałów do realizacji projektów oraz konieczność uzupełnienia różnic programowych po powrocie.

W trakcie spotkania studenci wypowiedzieli się także na temat programu studiów. Dostrzegają to, że program jest doskonały. Studenci wyrazili opinię, że po odbyciu praktyk dostrzegają u siebie brak wiedzy u umiejętności z zakresu materiałoznawstwa. Ponadto chcieliby, aby program studiów został uzupełniony o moduł obejmujący efekty kształcenia związane z oświetleniem i scenografią nie tylko teatralną (jak ma to miejsce na pierwszym stopniu studiów), ale również telewizyjną i filmową.

Za najważniejszy problem studenci uważają zły obieg informacji. Wiadomości są przekazywane poprzez informacje na stronie internetowej oraz w gablocie, ale nie korzysta się z możliwości przesyłania wiadomości za pomocą poczty elektronicznej, co w znacznej mierze podnosi skuteczność dostarczania informacji do odbiorcy. Dziekanat jest czynny zbyt krótko – wyłącznie do godz. 12, podczas gdy studenci nierzadko zaczynają zajęcia później.

Studenci niechętnie korzystają z uczelnianej biblioteki. Odstrasza ich konieczność uiszczenia opłaty za założenie karty czytelnika oraz obowiązek uzyskiwania pieczętki na koniec każdego roku akademickiego. Wolą korzystać z bibliotek miejskich, gdzie korzystanie z księgozbioru jest mniej obciążone biurokracją.

Wśród studentów obecnych na spotkaniu z zespołem oceniającym nikt nie wiedział o istnieniu Biura Karier. Jednak w kontekście głosów o niewystarczającym wsparciu uczelni w trakcie organizacji praktyk, wydaje się, że biuro karier miałyby wiele do zrobienia.

Ocena poziomu zadowolenia z systemu opieki naukowej, dydaktycznej, materialnej i socjalnej oraz sposobu rozstrzygania skarg i rozpatrywania wniosków zgłaszanych przez studentów.

Studenci wyrażają zadowolenie z systemu opieki dydaktycznej i materialnej. Wszelkie konflikty i skargi są rozpatrywane indywidualnie między wykładowcą a studentem. Nie odnotowano żadnych konfliktów o większej skali.

Ocena końcowa 7 kryterium ogólnego³ znacząco

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

- 1) Zasady rekrutacji są przejrzyste, nie dyskryminują żadnej grupy kandydatów, są powszechnie dostępne.
- 2) Studia na kierunku „scenografia” mają indywidualny charakter. Jednak studenci nie znają pojęć: ECTS, efekty kształcenia.
- 3) Mobilność studentów jest rozwinięta bardzo słabo. Brak motywatorów dla studentów, które mogłyby mobilizować ich do wyjazdów. Organizacyjnie Wydział jest gotowy na mobilność studentów.
- 4) Opieka socjalna nad studentami jest zorganizowana bardzo dobrze. W regulaminie przyznawania pomocy materialnej znalazło się kilka błędów. Opieka dydaktyczna nad studentami działa bez większych zarzutów.

8. Stosowanie na ocenianym kierunku studiów wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia zorientowanego na osiągnięcie wysokiej jakości kształcenia

- 1). Ocena działań zmierzających do zapewnienia wysokiej jakości kształcenia na ocenianym kierunku studiów. Ocena przejrzystości struktury zarządzania procesem dydaktycznym na

oceniającym kierunku studiów, a także systematyczności i kompleksowości przeprowadzanych ocen i analiz osiągniętych efektów kształcenia, stanowiących podstawę doskonalenia programu kształcenia tj. efektów kształcenia, programu studiów oraz metod jego realizacji;

Podczas oceny programowej na kierunku „scenografia” przedstawiono zespołowi oceniającemu stosowane dokumenty związane z zapewnieniem wysokiej jakości kształcenia na ocenianym kierunku studiów.

System posiada podstawę prawną wprowadzenia w Uczelni, strukturę, cele i zakres działań: Uczelnianej Rady ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, WSZJK, Rad Programowych Kierunków oraz na poziomie: pracowni/przedmiotu, na poziomie kierunku, na poziomie wydziału oraz na poziomie Uczelni.

Wdrożenie Systemu było celem działań powołanej Uchwałą Senatu nr 31/2010/2011 z dnia 17 grudnia 2010 r. Uczelnianej Rady ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia.

Wszelkie działania mające na celu zapewnianie jakości kształcenia prowadzone są obecnie na mocy uchwały Senatu nr 56/2011/2012 z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie ustanowienia w Uniwersytecie Artystycznym systemu zapewnienia jakości kształcenia oraz załączników do uchwały. Senat postanowił ustanowić SZJK według projektu przedstawionego przez Uczelnianą Radę ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, powołaną Uchwałą Senatu nr 31/2010/2011) w dniu 17 grudnia 2010 r.

Struktura Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia:

System Zapewnienia Jakości Kształcenia oparty jest na działalności Uczelnianej Rady ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, odpowiedzialnej jest za jego wdrożenie, Wydziałowych Zespołów ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia oraz Rad Programowych Kierunków.

Bezpośredni nadzór nad działaniem systemu sprawuje Rektor UAP.

Systemem Zapewnienia Jakości Kształcenia objęci są wszyscy pracownicy i studenci Uniwersytetu. Funkcjonowanie systemu ma charakter permanentny i polega na ciągłym badaniu i doskonaleniu jakości kształcenia.

Uczelniana Rada ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia założyła, przyjęty przez Senat UAP, harmonogram wdrażania systemu Krajowych Ram Kwalifikacji. Prace zakończono 30 września b.r. Przygotowane materiały, po akceptacji Uczelnianej Rady ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, zostały przyjęte przez Radę Wydziału i zatwierdzone przez Senat UAP.

Strukturę Uczelnianej Rady ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia określa Uchwała Senatu nr 41/2010/2011 z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie struktury Uczelnianej Rady ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia:

1. Bezpośredni nadzór nad działaniem systemu sprawuje Rektor UAP

2. Pełnomocnik Rektora ds. Badania Jakości Kształcenia

3. Uczelniana Rada ds. Zapewniania Jakości Kształcenia:

Uchwałą Senatu nr 9/2012/2013 z dnia 19 października 2012 r. powołano członków Uczelnianej Rady ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia na kadencję 2012-2016.

Przewodnicząca: Prorektor ds. Jakości Kształcenia, pozostali członkowie: przedstawiciele z Wydziałów: Malarstwa, Grafiki i Komunikacji Wizualnej, Rzeźby i Działań Przestrzennych, Architektury i Wzornictwa, Architektury Wnętrz i Scenografii, Komunikacji Multimedialnej, Edukacji Artystycznej, Kierownik Działu Nauczania, Przewodnicząca Samorządu Studenckiego UAP.

W skład Wydziałowych Zespołów ds. Zapewniania Jakości Kształcenia wchodzi przewodniczący: prodziekani z siedmiu Wydziałów Uniwersytetu oraz pozostali członkowie: co najmniej jedna osoba wyznaczona przez prodziekana. Wydziałowy Zespół ds. Zapewniania Jakości Kształcenia wdraża procedury przygotowane przez Uczelnianą Radę ds. Zapewniania Jakości Kształcenia, przekazuje zadania do wykonania odpowiednim

podmiotom oraz nadzoruje postępy realizacji zadań na Wydziale i przekazuje raporty z wynikami prac Uczelnianej Rady ds. Zapewniania Jakości Kształcenia.

Zakres zadań Wydziałowego Zespołu ds. Zapewniania Jakości Kształcenia obejmuje:

- monitorowanie danych, ciągłe aktualizowanie informacji o programie i efektach kształcenia poszczególnych pracowni i przedmiotów na Wydziale, w oparciu o materiały przekazane przez poszczególnych kierowników pracowni i wykładowców przedmiotów. Przekazanie otrzymanych danych do akceptacji Uczelnianej Rady ds. Zapewniania Jakości Kształcenia;
- monitorowanie informacji dotyczących wydziału, sygnalizowanie Dziekanom lub przedstawicielom Uczelnianej Rady ds. Zapewniania Jakości Kształcenia o brakach lub o zamieszczonych nieaktualnych danych;
- przygotowanie zbiorczych wyników ankietyzacji – oceny nauczycieli akademickich, przekazywanie ich Senackiej Komisji ds. Oceny Nauczycieli Akademickich oraz do wiadomości Uczelnianej Rady ds. Zapewniania Jakości Kształcenia;
- przeprowadzanie ankietyzacji wśród absolwentów studiów I i II stopnia. Przygotowanie zbiorczych wyników ankietyzacji;
- monitorowanie właściwego rozłożenia w czasie wszystkich zajęć dydaktycznych (wzięcie pod uwagę nakładu pracy studenta poza Uczelnią, na podstawie przeprowadzanych ankiet zawierających pytanie o czas poświęcany na dany przedmiot). Kontrola zgodności przyznawanych punktów ECTS z nakładem pracy (ilością godzin), jakie student poświęcił danemu przedmiotowi, weryfikowanie i aktualizowanie systemu transferu i akumulacji punktów;
- przygotowanie pod koniec każdego roku raportu dla Uczelnianej Rady ds. Zapewniania Jakości Kształcenia na temat działalności na rzecz podniesienia jakości kształcenia na Wydziale.

W skład Rad Programowych Kierunków wchodzi osoby wyznaczone przez dziekanów poszczególnych wydziałów. Rady programowe Kierunków działają przy każdym kierunku studiów. W ich skład nie mogą wchodzić członkowie Uczelnianej Rady, ani Wydziałowych Zespołów ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia. Do Rady Programowej Kierunku muszą zostać wyznaczone co najmniej dwie osoby zaliczane do minimum kadrowego kierunku.

Wewnętrzny system zapewniania jakości przewiduje szereg elementów, m.in. monitorowanie kwalifikacji nauczycieli akademickich, ocenę jakości prowadzonych zajęć dydaktycznych, monitorowanie warunków kształcenia, monitorowanie i doskonalenie programów kształcenia, badanie losów absolwentów, posiada jasno określone procedury.

Pozytywnie należy ocenić wyznaczenie harmonogramu podejmowania poszczególnych działań, jak również określenie struktury organizacyjnej systemu, oraz zakresu odpowiedzialności poszczególnych organów wchodzących w jego skład. Zalecane jest dalsze kontynuowanie działań doskonalących wewnętrzny system zapewniania jakości kształcenia.

- ocena efektywności systemu zapewnienia jakości kształcenia w zakresie analizy efektów kształcenia i mechanizmów służących monitorowaniu i doskonaleniu programu kształcenia, w tym dostosowywania do zmieniających się potrzeb interesariuszy zewnętrznych oraz potrzeb i możliwości interesariuszy wewnętrznych. Ocena przydatności tego systemu do badania zgodności programu kształcenia na danym kierunku studiów i metod jego realizacji z założonymi (lub wzorcowymi) efektami kształcenia albo ze standardami kształcenia, ocena jego dotychczasowej skuteczności w diagnozowaniu słabych stron programu kształcenia;

Program kształcenia formułowany jest przez Rady Programowe Kierunków, wypełniany treściami przez autorskie programy pracowni i przedmiotów jest przez tę Radę systematycznie, co semestr, weryfikowany i koordynowany. Wystawy prac studentów i dyplomantów pozwalają podmiotom zewnętrznym ocenić poziom i zakres kształcenia Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii. W lutym 2012 powołany został przez dziekana Wydziałowy Zespół do spraw Jakości Kształcenia. Wnioski i postulaty wynikające z prac zespołu będą omawiane i wdrażane przez Radę Programową.

- ocena systemu upowszechniania informacji dotyczących wyników jakości procesu kształcenia i uzyskiwanych efektów kształcenia, oraz wprowadzanych zmian. Monitorowania

Kluczowe znaczenie w systemie zapewnienia jakości kształcenia w UAP ma publiczna dostępność i przejrzystość informacji. Uchwałą Senatu nr 69/2010/2011 z dnia 13 maja 2011 r. wprowadzone zostały procedury podawania do publicznej wiadomości informacji na stronie internetowej uczelni tylko wybranym podmiotom zgodnie z ustalonym zakresem kompetencji w zależności od obszaru działalności. Strona internetowa zawiera informacje o wydziałach, umieszczone na podstawie Ankiety Wydziału przygotowanej przez Dziekana, zawierającej informacje o strategii wydziału, jego osiągnięciach i prowadzonych kierunkach, trybach studiów. Kierownicy pracowni przekazują informacje dotyczące programu pracowni oraz efektów kształcenia zawierają w ankietach pracowni/przedmiotu. Uchwałą Senatu nr 91/2010/2011 wprowadzony został jednorodny formularz opisu pracowni/przedmiotu na studiach I i II stopnia oraz dla konsultantów na studiach II stopnia. Wprowadzenie jednorodnego wzorca umożliwia studentom porównanie poszczególnych programów oraz daje lepszą orientację przy wyborze pracowni. Strona internetowa zawiera także informacje o planach studiów i rozkładach zajęć. Biuro Karier i Promocji odpowiedzialne jest za zamieszczanie informacji o wystawie końcoworocznej, prezentującej dorobek całego roku akademickiego studentów wszystkich kierunków, trybów i poziomów kształcenia, informacji Wyniki monitorowania jakości procesu kształcenia i uzyskiwanych efektów prezentowane są na Radach Wydziału, w których uczestniczą przedstawiciele studentów. Odbywają się także spotkania studentów z dziekanem i prodziekanami.

- ocena systemu upowszechniania informacji dotyczących wyników monitorowania jakości procesu kształcenia i uzyskiwanych efektów kształcenia, oraz wprowadzanych zmian.

Należy podkreślić zbudowanie w Uczelni spójnego oraz bardzo starannie opisanego i udokumentowanego Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia. Strona internetowa Uczelni poświęca temu zagadnieniu osobną, dość rozbudowaną zakładkę. Pozwala to dotrzeć każdemu zainteresowanemu do informacji na temat struktury systemu oraz zakresu działań każdego jej szczebla.

Przedstawiciele studentów uczestniczący w pracach Rady Wydziału czy Senatu zaznajamiani są z działaniami wydziałowej komórki d.s. zapewnienia jakości kształcenia.

Uczelnia co roku wydaje pokaźnych rozmiarów katalog dyplomów, co pozwala na rozpropagowanie osiągniętych rezultatów kształcenia i to w formie bardzo konkretnej.

Uchwałą Senatu nr 45/2011/2012 z dnia 23 marca 2012 została zatwierdzona nowa procedura ankietyzacji w Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu na potrzeby oceny jakości kształcenia oraz oceny nauczycieli akademickich. Projekt procedury ankietyzacji przygotowała przez Uczelniana Rada ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia.

Uczelniana Rada ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia opracowała dwa rodzaje ankiet:

1. dla studentów – do oceny zajęć dydaktycznych;
2. dla absolwentów – do oceny kierunku studiów.

Celem przeprowadzania ankietyzacji jest monitorowanie i poprawa jakości kształcenia oraz kontrola warunków studiowania. Za pośrednictwem ankiet, których treść konsultowana była z Samorządem Studenckim, studenci i absolwenci wypowiedzieć się mogą w sposób anonimowy na tematy związane z warunkami studiowania i jakością kształcenia w UAP. W interesie studentów leży zatem jak najszerszy udział w ankietyzacji, niskie wyniki (poniżej 30 % studentów biorących udział w ankietyzacji, tzn. poniżej 30 % na danego prowadzącego w przypadku ankiety do oceny zajęć dydaktycznych oraz poniżej 30 % w odniesieniu do kierunku studiów w przypadku ankiety dla absolwentów do oceny całego kierunku) nie są reprezentatywne i nie wywołają działań ze strony władz Uczelni.

Ankiety do oceny zajęć dydaktycznych przekazywane będą do analizy Senackiej Komisji ds. oceny nauczycieli akademickich, natomiast ankiety wypełniane przez absolwentów studiów I i II stopnia analizować będzie Uczelniana Rada ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia.

W Uczelni stworzono także systemu zapobiegania zjawiskom patologicznym, związanych z procesem kształcenia oraz dokonanie oceny trafności i skuteczności przyjętych rozwiązań. W ramach zapobiegania zjawiskom patologicznym, związanych z procesem kształcenia, na Uczelni od roku akademickiego 2011/2012 wdrożona została ankieta dla studentów do oceny zajęć dydaktycznych. Raz w semestrze studenci dokonują oceny poszczególnych zajęć dydaktycznych, oceniają kontakt z prowadzącym zajęcia. Dodatkowo na Uczelni działają komisje, których zadaniem jest zapobieganie zjawiskom patologicznym: Komisja Antymobbingowa UAP, Komisja Dyscyplinarna Studentów, Komisja Dyscyplinarna Nauczycieli Akademickich, Komisja Odwoławcza Studentów, Komisja Odwoławcza Nauczycieli Akademickich.

2). Ocena udziału interesariuszy zewnętrznych i wewnętrznych w procesie zapewnienia jakości kształcenia i działań podejmowanych przez jednostkę, mających aktywizować uczestników i beneficjentów procesu kształcenia do podnoszenia jego jakości. Ocena stopnia zainteresowania studentów jakością kształcenia i ich wpływu na tę jakość. Ocena roli przedstawicieli studentów w organach kolegialnych uczelni/ jednostki oraz przedstawicieli Parlamentu Studentów RP w procesie zwiększania świadomego wpływu studentów na jakość kształcenia, optymalizację osiągniętych efektów kształcenia i ich dostosowywanie do aktualnego poziomu wiedzy i wymagań otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym rynku pracy.

Przedstawione w czasie wizytacji dokumenty oraz rozmowa z władzami UAP pozwalają stwierdzić, że Uczelnia niesłychanie precyzyjnie przygotowała się do systemu zapewnienia kontroli jakości.

Opisany wyżej fakt bardzo rozbudowanej współpracy z instytucjami kultury oraz firmami zewnętrznymi znalazł odzwierciedlenie w programie działania systemu. Interesariusze zewnętrzni podejmują z Uczelnią wiele działań, które mogą mieć bezpośredni wpływ na kształtowanie programu. Biuro Karier przygotowało wiele procedur służących badaniu oczekiwań interesariuszy zewnętrznych, a dotyczących rynku pracy, praktyk studenckich i możliwości współpracy przy zamawianych dyplomów.

Jak wykazała rozmowa ekspertki PKA, reprezentantki PSRP ze studentami, ci słabo poruszają się po temacie i słownictwie z nim związanym. Należy jednak podkreślić, że wizytacja odbyła się na początku roku akademickiego, w którym cały system zaczyna *de facto* działać i przewidziane są szkolenia dla studentów czy też ich reprezentantów.

Tabela nr 1 Ocena możliwości realizacji zakładanych efektów kształcenia (odrębnie dla każdego poziomu kompetencji).

Zakładane efekty kształcenia	Program i plan studiów	Kadra	Infrastruktura dydaktyczna/biblioteka	Działalność naukowa	Działalność międzynarodowa	Organizacja kształcenia
wiedza	+/-	+	+	+	+	+/-
umiejętności	+	+	+	+	+	+
kompetencje społeczne	+/-	+	+	+	+	+/-

+ - pozwala na pełne osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia

+/- - budzi zastrzeżenia - pozwala na częściowe osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia

- - nie pozwala na osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia

Ocena końcowa 8 kryterium ogólnego³ w pełni

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Wydział podjął działanie zmierzające do zapewnienia jakości kształcenia na wysokim poziomie.

2) Wewnętrzny system zapewniania jakości kształcenia działa dobrze, jak na obecny etap wdrażania.

9. Podsumowanie

Tabela nr 2 Ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
	wyróżniająco	w pełni	znacząco	częściowo	niedostatecznie
koncepcja rozwoju kierunku		+			
cele i efekty kształcenia oraz system ich weryfikacji			+		
program studiów			+		

zasoby kadrowe		+			
infrastruktura dydaktyczna		+			
prowadzenie badań naukowych		+			
system wsparcia studentów w procesie uczenia się			+		
wewnętrzny system zapewnienia jakości		+			

Ocena możliwości uzyskania zakładanych efektów kształcenia i rozwoju ocenianego kierunku w wizytowanej jednostce oraz zapewnienia wysokiej jakości kształcenia, a także wskazanie obszarów nie budzących zastrzeżeń, w których wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia jest wysoce efektywny oraz obszarów wymagających podjęcia określonych działań (uzasadnienie powinno odnosić się do konstatacji zawartych w raporcie, zawierać zalecenia).

Zespół oceniający wysoko ocenia wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia, zasoby kadrowe, kompetencje i kwalifikacje prowadzących zajęcia. Kierunek wraz z całą Uczelnią prowadzi bardzo bogatą współpracę z instytucjami kultury i firmami.

W przypadku studiów artystycznych, narzędziem, umożliwiającym weryfikację osiągnięcia efektów kształcenia jest jak najczęstsze uczestnictwo studentów w wystawach, plenerach, konkursach, i projektach – również tych przygotowywanych przez pedagogów. Jest to realizowane przez jednostkę w sposób istotny.

Infrastruktura dobrze dostosowana jest do obecnych warunków, to znaczy Uczelnia stara się optymalnie wykorzystywać istniejącą bazę, prowadząc jednocześnie bardzo intensywną rozbudowę, która zapewni za dwa lata o wiele lepsze warunki do realizacji zakładanych efektów kształcenia.

Jeśli chodzi o program studiów, zespół oceniający zaleca wprowadzenie lekkiej korekty w przypadkach wskazanych w raporcie: uzupełnić o przedmioty teoretyczne, wprowadzić na studiach pierwszego stopnia przedmiot pozwalający na przygotowanie do współpracy z reżyserem, bardziej ukierunkować tematy prac dyplomowych w kierunku teatru i dramatu.

Wskazane byłoby uzupełnienie kadry o osoby, które posiadają duże (praktyczne) doświadczenie w pracy scenografa (teatralnego, filmowego, telewizyjnego)

Niewystarczający jest zdaniem zespołu system studiów na drugim stopniu, polegający jedynie na indywidualnych konsultacjach.

Należałoby również umożliwić studentom, w o wiele większym wymiarze niż dotychczas, praktyczny kontakt z teatrami i czynnymi scenografami.

Uwaga: jeżeli wyjaśnienia przedstawione w odpowiedzi na raport z wizytacji będą uzasadniały zmianę uprzednio sformułowanych ocen raport powinien zostać uzupełniony. Należy syntetycznie omówić wyjaśnienia, dokumenty i dodatkowe informacje, które spowodowały zmianę oceny (odnieść się do każdego kryterium odrębnie, a ostateczną ocenę umieścić w Tabeli nr 3).

Tabela nr 3

Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
	wyróżniająco	w pełni	znaczaco	częściowo	niedostatecznie
Uwaga: należy wymienić tylko te kryteria, w odniesieniu do których nastąpiła zmiana oceny					

Za Zespół Oceniający

Dr Edward Wojtaszek